

Środa, 15 stycznia 2014 r.

P7_TA(2014)0032

Reindustrializacja Europy na rzecz wsparcia konkurencyjności i zrównoważonego wzrostu**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2014 r. w sprawie reindustrializacji Europy z myślą o promowaniu konkurencyjności i trwałego rozwoju (2013/2006(INI))**

(2016/C 482/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając tytuł XVII Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 173 (dawny art. 157 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską), dotyczący polityki przemysłowej Unii i mówiący w szczególności o konkurencyjności przemysłu europejskiego,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 października 2012 r. zatytułowany „Silniejszy przemysł europejski na rzecz wzrostu i ożywienia gospodarczego. Aktualizacja komunikatu w sprawie polityki przemysłowej” (COM(2012)0582),
- uwzględniając dyrektywę 2012/27/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej ⁽¹⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 29 listopada 2012 r. dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobrze żyć w granicach naszej planety” (COM(2012)0710),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 30 listopada 2011 r. dotyczący rozporządzenia ustanawiającego Program na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (2014–2020) (COM(2011)0834),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 31 lipca 2012 r. zatytułowany „Strategia na rzecz zrównoważonej konkurencyjności branży budowlanej i jej przedsiębiorstw” (COM(2012)0433),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 czerwca 2008 r. zatytułowany „Najpierw myśl na małą skalę. Program »Small Business Act« dla Europy” (COM(2008)0394),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 listopada 2008 r. zatytułowany „Inicjatywa na rzecz surowców – zaspokajanie naszych kluczowych potrzeb w celu stymulowania wzrostu i tworzenia miejsc pracy w Europie” (COM(2008)0699),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 października 2010 r. zatytułowany „Projekt przewodni strategii Europa 2020: Unia innowacji” (COM(2010)0546),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 września 2011 r. zatytułowany „Plan działania na rzecz zasobooszczędnej Europy” (COM(2011)0571),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 października 2011 r. zatytułowany „Polityka przemysłowa – poprawa konkurencyjności” (COM(2011)0642),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 grudnia 2011 r. zatytułowany „Plan działania w zakresie energii do roku 2050” (COM(2011)0885),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 lutego 2012 r. zatytułowany „Innowacje w służbie zrównoważonego wzrostu: biogospodarka dla Europy” (COM(2012)0060),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 maja 2012 r. zatytułowany „Działanie na rzecz stabilności, wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” (COM(2012)0299),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 czerwca 2012 r. zatytułowany „Europejska strategia w dziedzinie kluczowych technologii wspomagających – droga do wzrostu i miejsc pracy” (COM(2012)0341),

⁽¹⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1.

Środa, 15 stycznia 2014 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 marca 2013 r. zatytułowany „Zielona księga – długoterminowe finansowanie gospodarki europejskiej” (COM(2013)0150),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 marca 2013 r. zatytułowany „Zielona księga – ramy polityki w zakresie klimatu i energii do roku 2030” (COM(2013)0169),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji towarzyszący komunikatowi Komisji z dnia 4 listopada 2008 r. zatytułowanemu „Inicjatywa na rzecz surowców – zaspokajanie naszych kluczowych potrzeb w celu stymulowania wzrostu i tworzenia miejsc pracy w Europie” (COM(2008)0699 – SEC(2008)2741),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 26 września 2012 r. zatytułowany „Konkurencyjność europejskiego przemysłu luksusowego” (SWD(2012)0286),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 10 października 2012 r. towarzyszący komunikatowi zatytułowanemu „Silniejszy przemysł europejski na rzecz wzrostu i ożywienia gospodarczego. Aktualizacja komunikatu w sprawie polityki przemysłowej” (SWD(2012)0297),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 10 października 2012 r. zatytułowany „Sprawozdanie na temat europejskiej konkurencyjności w 2012 r. Czerpanie korzyści z globalizacji” (SWD(2012)0299),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 11 kwietnia 2013 r. zatytułowany „Stosunki przemysłowe w Europie w 2012 r.” (SWD(2013)0126),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 czerwca 2013 r. zatytułowany „Działania Komisji w następstwie konsultacji z MSP na temat dziesięciu najbardziej obciążających regulacji UE” (COM(2013)0446),
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 17 kwietnia 2013 r. zatytułowaną „Strategia na rzecz zrównoważonej konkurencyjności branży budowlanej i jej przedsiębiorstw” ⁽¹⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 20 marca 2013 r. w sprawie udziału i zaangażowania pracowników jako niezbędnych podmiotów dobrego ładu korporacyjnego i zrównoważonych rozwiązań na rzecz przezwyciężenia kryzysu ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2010 r. w sprawie inwestowania w rozwój technologii niskoemisyjnych (plan EPSTE) ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 września 2010 r. w sprawie rozwoju potencjału nowej zrównoważonej gospodarki w zakresie miejsc pracy ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie polityki przemysłowej w erze globalizacji ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2011 r. w sprawie skutecznej strategii europejskiej w zakresie surowców ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie Europy efektywnie korzystającej z zasobów ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie Aktu o jednolitym rynku – następne kroki na ścieżce wzrostu ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 198 z 10.7.2013, s. 45.

⁽²⁾ Dz.U. C 161 z 6.6.2013, s. 35.

⁽³⁾ Dz.U. C 349 E z 22.12.2010, s. 84.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 308 E z 20.10.2011, s. 6.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 31.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 131.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 21.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 264 E z 13.9.2012, s. 59.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 332 E z 15.11.2013, s. 72.

Środa, 15 stycznia 2014 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2012 r. w sprawie małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP): konkurencyjność i możliwości działalności gospodarczej ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie wpływu działalności wydobywczej gazu łupkowego i oleju łupkowego na środowisko, ⁽²⁾
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie przemysłowych, energetycznych i innych aspektów wydobycia gazu łupkowego i olei łupkowych ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie planu działania w zakresie energii do roku 2050 – przyszłość z energią ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie planu działania prowadzącego do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r. ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie obecnych możliwości w zakresie energii odnawialnej na wewnętrznym europejskim rynku energii ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie regionalnych strategii na rzecz ośrodków przemysłowych w Unii Europejskiej ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie budownictwa socjalnego w Unii Europejskiej ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 lipca 2013 r. w sprawie wkładu spółdzielni w walkę z kryzysem ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją debatę, która odbyła się dnia 4 lutego 2013 r. po oświadczeniu Komisji, i dotyczyła ożywienia europejskiego sektora przemysłu w świetle bieżących trudności (2013/2538(RSP)),
- uwzględniając konkluzje z 3208. posiedzenia Rady ds. Konkurencyjności, które odbyło się dnia 10 i 11 grudnia 2012 r., zatytułowane „Silniejszy przemysł europejski na rzecz wzrostu i ożywienia gospodarczego”,
- uwzględniając sprawozdanie zatytułowane „Struktura przemysłu w UE w 2011 r. – tendencje i wyniki” z 2011 r., sporządzone w imieniu Komisji,
- uwzględniając sprawozdanie z badania inicjatyw realizowanych w ramach strategii „Europa 2020” zatytułowane „Polityka przemysłowa w erze globalizacji”, sporządzone w kwietniu 2013 r. w imieniu Komitetu Regionów,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 18 czerwca 2013 zatytułowaną „Silniejszy przemysł europejski na rzecz wzrostu i ożywienia gospodarczego. Aktualizacja komunikatu w sprawie polityki przemysłowej” ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 11 kwietnia 2013 r. zatytułowaną „Silniejszy przemysł europejski na rzecz wzrostu i ożywienia gospodarczego” ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając art.48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Rozwoju Regionalnego i Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0464/2013),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0387.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0443.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0444.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0088.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 251 E z 31.8.2013, s. 75.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0201.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0199.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0246.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0301.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 327 z 12.11.2013, s. 82.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 139 z 17.5.2013, s. 11.

Środa, 15 stycznia 2014 r.

- A. mając na uwadze, że przemysł europejski przechodzi obecnie bezprecedensowy kryzys oraz napotyka wiele przeszkód, które szkodzą jego konkurencyjności;
- B. mając na uwadze, że liczby przedstawione przez Komisję Europejską są ambitne, ale ich osiągnięcie ma charakter warunkowy, ponieważ związane jest z szeregiem wciąż słabo rozpoznanych czynników;
- C. mając na uwadze, że przemysł europejski odgrywa kluczową rolę i jest ważnym elementem działań na rzecz przezwyciężenia kryzysu;
- D. mając na uwadze, że konkurenci Europy w dziedzinie przemysłu od lat posiadają solidne strategie przemysłowe,
- E. mając na uwadze, że UE potrzebuje strategii, aby wyjść z kryzysu gospodarczego i finansowego i przywrócić gospodarce dynamikę;
- F. mając na uwadze, że należy pochwalić Komisję za podjęcie kwestii polityki przemysłowej w jej komunikacie, którego celem jest poprawa sytuacji przemysłu;
- G. mając na uwadze, że wspólna przyszłość Europy jako miejsca zlokalizowania przemysłu zależy od ofensywy modernizacyjnej, która poprawi działanie centrów innowacji i wyeliminuje braki rozwojowe w słabo uprzemysłowionych i słabych strukturalnie regionach,
- H. mając na uwadze, że mniejsza dostępność kredytów ogranicza inwestycje, co uniemożliwia innowacje, a także wdrażanie nowych, efektywnych technologii; mając na uwadze, że polityka przemysłowa w Europie wymaga zatem solidnej architektury finansowej, w ramach której inwestycje byłyby promowane;
- I. mając na uwadze, że warunki finansowe w Europie Południowej są trudniejsze i wymagają specjalnie dobranych rozwiązań z zakresu finansowania;
- J. mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny czerpać inspirację z metod restrukturyzacji przemysłowej, które w Europie i innych krajach świata zakończyły się sukcesem;
- K. mając na uwadze, że Komisja podkreśliła, iż sektory przemysłu UE mogą znowu stać się atrakcyjne ze względu na spodziewany spadek globalnego zróżnicowanie poziomu płac;
- L. mając na uwadze, że tworzenie lepszych ogólnych warunków dla europejskiej polityki przemysłowej oznacza realizację i skuteczne działanie wewnętrznego rynku UE w ramach społecznej gospodarki rynkowej;
- M. mając na uwadze, że pierwszym priorytetem Europy musi być zadbanie o sektory produkcji i wiedzę fachową przy jednoczesnym umożliwieniu przemysłowi szybkiego odzyskania konkurencyjności na szczeblu światowym;
- N. mając na uwadze, że jeżeli nie zostaną podjęte odpowiednie działania w reakcji na obecne tendencje, czynniki takie jak koszty energii dla przemysłu oraz rosnące różnice w cenach energii między Europą a innymi krajami uprzemysłowionymi (zwłaszcza USA) będą odgrywały coraz większą rolę;
- O. mając na uwadze, że w obliczu globalnych zmian ważne jest, aby efektywne gospodarowanie energią i zasobami stanowiło podstawę europejskiej odbudowy przemysłu, jeśli zamierza się utrzymać jego konkurencyjność w przyszłości;
- P. mając na uwadze, że UE potrzebuje takiego podejścia do polityki przemysłowej, które łączyłoby konkurencyjność, zrównoważony rozwój i godną pracę, aby rozwiązać poważne problemy społeczne;
- Q. mając na uwadze, że dla wypracowania równowagi pomiędzy celami polityki klimatycznej i ochrony środowiska a celami strategii RISE niezbędne jest zapewnienie spójności unijnej polityki energetycznej, klimatycznej, ochrony środowiska, przemysłowej i handlowej;
- R. mając na uwadze, że w ostatnich dziesięcioleciach wydajność pracy wzrosła o wiele szybciej niż wydajność surowców, a szacunki wskazują, że koszty pracy stanowią mniej niż 20 % kosztów produkcji, a koszty surowców stanowią 40 %;
- S. mając na uwadze, że UE ma także olbrzymi potencjał w zakresie innowacyjności, biorąc pod uwagę to, że 6 państw członkowskich UE znajduje się w pierwszej dziesiątce 50 najbardziej innowacyjnych krajów na świecie;

Środa, 15 stycznia 2014 r.

- T. mając na uwadze, że polityka przemysłowa ma silny wymiar społeczny, dotyczący wszystkich warstw społeczeństwa;
- U. mając na uwadze, że do wdrożenia europejskiej polityki przemysłowej potrzebna jest dobra siła robocza, jednak przeciętnie tylko 7 % pracowników niskow kwalifikowanych przeszło szkolenie;

Strategia „odrodzenia przemysłu na rzecz zrównoważonej Europy” (RISE): zasady, cele i zarządzanie

1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja koncentruje się na polityce przemysłowej, gdyż jest to konieczne dla rozwoju gospodarczego i konkurencyjności, zapewnienia długotrwałego dobrobytu oraz rozwiązania problemu bezrobocia, mając na względzie, że przemysł tworzy jedną czwartą miejsc pracy, dając zatrudnienie około 34 milionom ludzi; podkreśla, że polityka przemysłowa musi zająć się względnymi słabościami gospodarki UE, np. brakiem inwestycji na rzecz działalności badawczo-rozwojowej, wzrostem cen energii, biurokracją i trudnościami w dostępie do finansowania; zwraca uwagę, że przemysł odpowiada za 80 % wydatków w obszarze badań i rozwoju, a prawie 75 % europejskiego eksportu stanowią towary przemysłowe; podkreśla, że to przemysł odpowiada w większości za tworzenie wartości dodanej w gospodarce, gdyż każde miejsce pracy w przemyśle tworzy dwa dodatkowe miejsca pracy w sektorze dostaw i sektorze usług;
2. podkreśla, że siłę i znaczenie przemysłu Unii Europejskiej w przyszłości można zwiększyć dzięki strategii odrodzenia przemysłu na rzecz zrównoważonej Europy (RISE), która wspiera innowacje technologiczne, biznesowe, finansowe, środowiskowe i społeczne z myślą o trzeciej rewolucji przemysłowej, w tym strategię wydajności, która ponownie reindustrializuje Europę, wzmacnia ogólnie przemysł europejski i stanowi odpowiedź na coraz większe wyzwania społeczne; jest zdania, że strategia RISE może doprowadzić do powstania nowych rynków, m.in. dla nowych i innowacyjnych produktów i usług, do pojawienia się nowych modeli biznesowych oraz kreatywnych przedsiębiorców i przedsiębiorstw, do stworzenia nowych miejsc pracy i zapewnienia godnej pracy, a także przyczyni się do odnowienia przemysłu, zwiększenia dynamiki gospodarczej, zaufania i konkurencyjności; uważa, że jednym z głównych priorytetów jest utrzymanie silnych sektorów wytwórczych i wiedzy fachowej oraz że otwarte rynki, dostępność energii i surowców, a także innowacje oraz efektywne gospodarowanie energią i zasobami stanowią kluczowe filary takiej strategii na rzecz konkurencyjności; zauważa, że ogromne znaczenie ma również solidna, zorientowana na przyszłość infrastruktura dla transportu, produkcji energii i dystrybucji, a także telekomunikacji;
3. uważa, że strategia RISE musi być osadzona w gospodarce ekologicznej i społecznej gospodarce rynkowej zgodnie z zasadami przedsiębiorczości i uczciwej konkurencji, z uwzględnieniem długoterminowego celu internalizacji efektów zewnętrznych, solidnych strategii polityki finansowej oraz ramowych uregulowań gospodarczych uwzględniających aspekty środowiskowe; jest zdania, że polityka przemysłowa Unii Europejskiej musi być spójna z wizją opartą na innowacjach, trwałym rozwoju i konkurencyjności, która wzmacnia sektory wytwórcze i wiedzę fachową, a także gospodarkę obiegową; podkreśla, że przemysł i firmy odgrywają kluczową rolę jako propagatorzy trwałego rozwoju, a także zwraca uwagę na znaczenie przejrzystości w łańcuchach dostaw;
4. podkreśla, że strategia RISE wymaga krótkoterminowego planu działania na rzecz zabezpieczenia bazy produkcyjnej i wiedzy fachowej w celu stawienia czoła pilnym wyzwaniom w niektórych sektorach (takim jak nadwyżka produkcji, restrukturyzacja i nieuczciwa konkurencja), jak również długoterminowego planu działania wraz z harmonogramem, obejmującego jasne i stabilne cele i zadania, wykorzystującego wskaźniki naukowe oraz opartego na podejściu uwzględniającym cykl życia i zakładającym obiegowość gospodarki, które umożliwiałoby i pobudza ukierunkowanie inwestycji na kreatywność, umiejętności, innowacje, nowe technologie, a także promuje modernizację, zrównoważony rozwój i konkurencyjność bazy przemysłowej Europy poprzez politykę uwzględniającą łańcuch wartości, która obejmuje wszystkie przedsiębiorstwa niezależnie od ich wielkości, należyte uwzględnienie podstawowe gałęzie przemysłu oraz sprzyja utrzymaniu łańcucha produkcyjnego w Europie; uważa, że taka modernizacja powinna opierać się zarówno na kluczowych gałęziach przemysłu, jak i nowych sektorach przemysłu, oraz musi być ukierunkowana na wzrost zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju;
5. podkreśla, że polityka przemysłowa obejmuje wszystkie obszary polityki, które mają wpływ na przemysł; stwierdza, że polityka przemysłowa musi zająć się głównymi wyzwaniami społecznymi i środowiskowymi określonymi w strategii „Europa 2020” oraz dążyć do realizacji przyszłych celów związanych z energią, zasobami, zatrudnieniem, przemysłem i klimatem, a także musi być skutecznie zintegrowana z procesem europejskiego semestru oraz krajowymi programami reform, aby określić wymagane warunki wstępne dla inwestycji oraz tworzyć dobre miejsca pracy, zwłaszcza dla ludzi młodych; wzywa Komisję do usprawnienia swojej komunikacji dotyczącej podjętych przez nią zobowiązań na rzecz polityki przemysłowej, aby odbudować zaufanie inwestorów, pracowników i obywateli do działań Unii Europejskiej;

Środa, 15 stycznia 2014 r.

6. zwraca uwagę, że udział europejskiego przemysłu we wspólnym europejskim produkcie krajowym brutto (PKB) zmniejszył się w ciągu 15 lat z 20 % do 15 %;
7. jest zdania, że w strategii RISE należy przyjąć ambitne i realistyczne cele dotyczące przemysłu; zauważa, że osiągnięcie podstawowego celu 20 % wymagałoby tworzenia co najmniej 400 000 nowych miejsc pracy w przemyśle rocznie; zdecydowanie popiera cel na poziomie 20 % i proponuje, aby postrzegać go jako wskazówkę powiązaną z celami UE 20-20-20;
8. uważa, że cele te powinny odzwierciedlać nową rzeczywistość przemysłową, w tym integrację produkcji i usług (usługi produkcyjne), a także przejście na gospodarkę opartą na danych i produkcję zapewniającą wartość dodaną; w związku z tym wzywa Komisję do oceny i uzasadnienia swych prac w zakresie realizacji celów oraz do przeanalizowania klasyfikacji sektorów przemysłowych;
9. podkreśla, że działalność sektorów przemysłowych umożliwia odpieranie kryzysów, także dzięki usługom, jakie generują wokół swojej produkcji;
10. wzywa Komisję, aby dotrzymała swojego zobowiązania do przygotowania wskaźników, które umożliwią monitorowanie i ocenę procesu reindustrializacji; podkreśla, że takie wskaźniki powinny mieć charakter nie tylko ilościowy, ale również jakościowy, aby zapewnić trwałość tego procesu i jego kompatybilność z ochroną środowiska;
11. oczekuje, że przy prawidłowym wdrożeniu strategia RISE może ożywić przemysł i sprawić, że produkcja powróci do UE, przy czym należy zwrócić uwagę na zarządzanie łańcuchem dostaw oraz uwzględnić specyficzną regionalną i lokalną kulturę produkcji oraz popyt, a jednocześnie wspierać ważne sektory wschodzące niezbędne dla zrównoważonego rozwoju gospodarczego i społecznego;
12. podkreśla, że realizacja strategii RISE powiedzie się tylko wtedy, gdy jej podstawę będą stanowić odpowiednie, jasne i przewidywalne ramy makroekonomiczne, unikanie sprzecznych strategii politycznych oraz zasoby budżetowe niezbędne do wykorzystania efektu dźwigni w odniesieniu do inwestycji publicznych i prywatnych, a także do wspierania globalnej konkurencyjności UE; ubolewa nad tym, że dominująca dotąd polityka makroekonomiczna UE nie zapewnia wystarczającego dostępu do kapitału na inwestycje i innowacje, w szczególności małym i średnim przedsiębiorstwom, pozostając przez to w sprzeczności z polityką przemysłową; oczekuje w tym kontekście opracowania rozsądnej, zrównoważonej i kompleksowej europejskiej strategii wzrostu i ubolewa nad dokonanymi przez Radę cięciami dotyczącymi działu 1A wieloletnich ram finansowych (WRF), zwłaszcza w odniesieniu do programów „Horyzont 2020”, COSME i instrumentu „Łącząc Europę”; wzywa państwa członkowskie do znacznego zwiększenia możliwości finansowych tych programów;
13. podkreśla, że środki własne stworzone dla budżetu europejskiego mogłyby dobrze wpłynąć na reindustrializację Europy;
14. podkreśla konieczność jednoznacznego zdefiniowania polityki przemysłowej UE, ponieważ obecnie w UE oraz w poszczególnych państwach członkowskich w polityce przemysłowej dominuje wiele różnych praktyk i tendencji;
15. pochwała przekrojowe podejście Komisji do polityki przemysłowej i podkreśla znaczenie podejścia całościowego, które jest spójne i skoordynowane w obszarach, w których wszystkie inne dziedziny polityki (takie jak konkurencja, handel, energia, środowisko, innowacje, fundusze strukturalne, jednolity rynek itd.) uwzględniają cele RISE; odsyła w tym kontekście do doświadczeń Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali (EWWiS), które dowodzą, że możliwe jest skuteczne, zintegrowane i innowacyjne działanie w ramach polityki przemysłowej oraz że generuje ona wzrost i zatrudnienie, wspiera integrację i ma charakter partnerstwa społecznego; uważa, że strategia RISE powinna się opierać na horyzontalnej, a nie pionowej koncepcji polityki przemysłowej; uważa, że – zwracając należytą uwagę na podstawowe sektory przemysłu – środki sektorowe powinny wspierać łańcuchy wartości i klastry działalności o wysokim potencjale wzrostu, a także muszą być powiązane ze specjalizacją sektorową, promując zaawansowane technologicznie strategie o wysokiej wartości dodanej, jak również innowacje, umiejętności, przedsiębiorczość, zatrudnienie i kreatywność; zwraca w związku z tym uwagę na strategię sektorową w branży samochodowej (CARS 2020) oraz stalowej (Plan działań dla branży stalowej) oraz wzywa Komisję do przyjęcia odpowiednich środków realizacji tych strategii; wzywa państwa członkowskie i Komisję do zwrócenia wystarczającej uwagi także na sektory cechujące się rzetelną wiedzą fachową, wysokim poziomem inwestycji w zakresie badań i rozwoju oraz tworzeniem wartości dodanej, w tym innowację procesową;
16. zaleca, aby Komisja dogłębnie przeanalizowała w poszczególnych sektorach wartość dodaną europejskiej produkcji przemysłowej w łańcuchach produkcji światowej w celu ustalenia, jak zakorzenione są poszczególne gałęzie przemysłu w państwach członkowskich, oraz bardziej skutecznego opracowania wspólnej strategii obrony europejskich interesów przemysłowych;

Środa, 15 stycznia 2014 r.

17. jest zdania, że UE potrzebuje inteligentnego połączenia przemysłu prywatnego i instytucji publicznych, aby wesprzeć tworzenie łańcuchów wartości w UE;

18. podkreśla, że przyszła polityka spójności będzie jedną z głównych strategii politycznych UE wspierających innowacyjny przemysł poprzez inteligentną specjalizację, dzięki czemu będzie można sprostać wyzwaniom związanym ze zrównoważoną energią, zmianą klimatu oraz wydajnym wykorzystaniem zasobów zarówno materialnych, jak i ludzkich; w związku z tym stoi na stanowisku, że zasadniczym czynnikiem reindustrializacji UE i jej regionów poprzez prawdziwie nowoczesną – sprzyjającą włączeniu społecznemu, zrównoważoną, efektywną energetycznie i wysoce konkurencyjną – strategię polityczną na rzecz przemysłu jest wsparcie ze strony przyszłej polityki spójności oraz europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych; wzywa do lepszej koordynacji polityki spójności i programu „Horyzont 2020” oraz ich większej synergii w celu stworzenia regionalnych inkubatorów innowacji i zwiększenia innowacyjności na szczeblu regionalnym;

19. zgadza się z Komisją, że polityka przemysłowa musi mieć efektywną, zintegrowaną strukturę zarządzania, obejmującą monitorowanie działań; przypomina zalecenie PE zawarte w sprawozdaniu Bernarda Lange’a w sprawie przemysłu dotyczące stworzenia stałej grupy zadaniowej Komisji ds. polityki przemysłowej, złożonej z odpowiednich dyrekcji generalnych, która brałaby pod uwagę wkład zainteresowanych stron, a także koordynowała i nadzorowała wdrażanie działań; podkreśla, że Parlament powinien być regularnie informowany o zmianach w zakresie polityki przemysłowej i zwraca się do Komisji o przedstawianie Parlamentowi corocznego sprawozdania z postępów realizacji strategii RISE oraz z tego, w jakim zakresie realizowane są cele tej strategii za pomocą dostępnych narzędzi; proponuje, aby grupy zadaniowe ds. priorytetowych obszarów działania również opublikowały roczne sprawozdanie; wzywa również Komisję do przeanalizowania i zidentyfikowania wyzwań związanych z nadwyżkami produkcyjnymi i restrukturyzacją, z którymi boryka się przemysł europejski i poszczególne sektory, aby zaproponować krótkoterminowe rozwiązania, i wzywa Komisję do monitorowania wszelkich przypadków przenoszenia produkcji europejskiej za granicę; podkreśla, że do realizacji strategii RISE konieczny jest sojusz i partnerstwo między zainteresowanymi stronami z różnych sektorów przemysłowych (w tym MŚP), związków zawodowych, środowisk akademickich i społeczeństwa obywatelskiego, takich jak organy monitorujące prawo konsumenckie i organizacje pozarządowe; wzywa Komisję do pełnego wykorzystania zapisów art. 173 ust. 2 Traktatu, aby realizować strategię RISE i bardziej efektywnie zarządzać jej zasobami; podkreśla, że Unia powinna w lepszy sposób informować obywateli, a zwłaszcza ludzi młodych, o prowadzonej przez siebie polityce przemysłowej, aby nadać większe znaczenie przemysłowi europejskiemu, związanym z nim zawodom oraz wiedzy fachowej;

20. twierdzi, że strategia RISE musi być ukierunkowana na stworzenie atrakcyjnego i konkurencyjnego środowiska w Europie, które ożywi przepływy inwestycyjne w całej UE i w jej regionach, szczególnie na południu Europy, aby pobudzić wzrost, w szczególności poprzez inteligentną specjalizację oraz tworzenie klastrów, w tym klastrów transnarodowych i regionalnych, jak również sieci biznesowych;

21. pochwała działania wiceprzewodniczącego Antonia Tajaniego na rzecz lepszego skoordynowania polityki przemysłowej z Radą ds. Konkurencyjności; jest zdania, że polityka przemysłowa w odniesieniu do strategii RISE powinna stanowić wspólną podstawę działań dla całej UE, jednak podkreśla, że musi ona uwzględniać różnice krajowe i regionalne oraz być skoordynowana z polityką przemysłową państw członkowskich; popiera ideę silniejszej Rady ds. Konkurencyjności, która we współpracy z Komisją przyczynia się do pionowej koordynacji strategii politycznych na poziomie europejskim, regionalnym i krajowym; zwraca uwagę, że niezbędnymi warunkami wzrostu przemysłu są m.in. inteligentne uregulowania i mniejsza biurokracja;

22. uważa, że jednostki terytorialne na różnych szczeblach powinny w pełni uczestniczyć i podejmować skoordynowane działania w procesie reindustrializacji, identyfikując priorytety, potencjał i zalety przemysłu na ich obszarach, a także wspierając rozwój MŚP; zwraca uwagę, że atutem MŚP jest umiejętność dostosowania się do zmian, z uwagi na ich wielkość i zdolność szybkiego reagowania, zostały one jednak również najsilniej dotknięte kryzysem; wzywa Komisję i państwa członkowskie do uruchomienia specjalnych programów wsparcia i pomocy dla MŚP, a także do ułatwienia MŚP drogi do osiągnięcia pozycji liderów w swojej dziedzinie; z zadowoleniem przyjmuje pracę wykonaną przez Komitet Regionów, a także działania Komisji dotyczące strategii inteligentnej specjalizacji ukierunkowane na skoordynowanie finansowania z UE z celami strategii „Europa 2020”;

23. wzywa państwa członkowskie, aby w przypadku ewentualnej zmiany traktatów stworzyły wspólną politykę przemysłową posiadającą ambicje i środki porównywalne do wspólnej polityki rolnej, obejmującą rzeczywiste konsultacje transnarodowe z myślą o opracowaniu wspólnej strategii wyposażonej w znaczne środki finansowe i narzędzia regulowania rynków podobne do tych, jakimi dysponują inne duże światowe strefy handlowe, jak np. narzędzie monetarne czy zasady pomocy państwa przystosowane do potrzeb naszego przemysłu, przy jednoczesnym zachowaniu zgodności z prawem międzynarodowym;

Środa, 15 stycznia 2014 r.

24. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja wyraża zainteresowanie producentami, zwłaszcza w sektorze przemysłowym, a nie jedynie konsumentami;

25. ubolewa nad tym, że we wniosku Komisji nie ma mowy o działaniach przeciwko dumpingowi płac i dumpingowi socjalnemu ani działaniach na rzecz zwiększenia uczestnictwa pracowników oraz restrukturyzacji;

Ofensywa innowacji, efektywności i zrównoważonych technologii

26. podkreśla, że strategia na rzecz innowacji, efektywności i nowych technologii, w tym technologii służących zrównoważonemu rozwojowi, w połączeniu z nowymi modelami biznesowymi, kreatywnością i zaawansowanymi technologiami produkcji posiada potencjał, aby odbudować i zmodernizować bazę przemysłową UE, zwiększając jej konkurencyjność na poziomie regionalnym i globalnym; uważa, że innowacje należy promować kompleksowo, uwzględniając wszystkie zainteresowane strony, od załogi fabryki i innowacji niezwiązanych z technologią po badania i rozwój w dziedzinie zaawansowanych technologii w laboratoriach badawczych; w tym kontekście zwraca uwagę na znaczenie proaktywnego zaangażowania pracowników w proces innowacji stymulujący innowacyjne firmy, które są liderami, jeżeli chodzi o kwestie gospodarcze, społeczne i środowiskowe; podkreśla potrzebę stworzenia przyjaznego środowiska i uważa, że należy przede wszystkim zapewnić takie warunki, w których przedsiębiorstwa mogą funkcjonować i być konkurencyjne; uważa za konieczne wzmocnienie europejskiej bazy wiedzy, ograniczenie fragmentaryzacji poprzez promocję doskonałości w zakresie nauki i edukacji, stworzenie warunków umożliwiających przekształcanie dobrych pomysłów w produkty wymienne, zwiększenie dostępu innowacyjnych przedsiębiorstw do finansowania, tworząc warunki sprzyjające innowacji i znosząc nierówności społeczne i geograficzne poprzez rozpowszechnianie korzyści płynących z innowacji w obrębie całej przestrzeni europejskiej; podkreśla w tym kontekście, że należy uwzględnić przede wszystkim doroczne sprawozdanie w sprawie innowacyjności sporządzone przez Komisję (Innovation Union Scoreboard 2013), ukazujące, jak innowacje wpływają na trwały wzrost konkurencyjności, oferujące możliwość porównania wyników badań i innowacyjności w poszczególnych państwach członkowskich, a także wskazujące na relatywnie mocne i słabe punkty poszczególnych systemów prowadzenia badań naukowych i innowacji;

27. uważa, że fundusze UE przeznaczone na badania i innowacje powinny działać jak katalizatory i powinny być wykorzystywane w synergii z różnymi funduszami i instrumentami europejskimi, krajowymi i regionalnymi; przypomina o celu w zakresie badań i rozwoju na poziomie 3 %, który w dwóch trzecich ma zostać zrealizowany ze środków sektora prywatnego; popiera tworzenie partnerstw publiczno-prywatnych (PPP) w ramach inicjatywy „Horyzont 2020” i wzywa Komisję do zapewnienia wystarczającego efektu dźwigni w odniesieniu do inwestycji sektora prywatnego;

28. z zadowoleniem przyjmuje 4-procentowy odsetek funduszy, który będzie wdrażany poprzez dedykowany dla MŚP instrument w ramach programu „Horyzont 2020”;

29. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja koncentruje się na ekoprojektach, zdolności do ponownego przetworzenia przy specyfikacjach opartych na podejściu „od kołyski do kołyski”, nowych kryteriach zrównoważonego rozwoju dla procesów i produktów budowlanych, a także wydajnym korzystaniu z zasobów w koncepcji gospodarki obiegowej; domaga się wniosków legislacyjnych i analiz dotyczących efektywnej gospodarki zasobami, aby rozpatrywać rentowność inwestycji na podstawie takich kryteriów jak efektywność, zyskowość i skutki długoterminowe; wzywa Komisję, aby nadal propagowała podejście uwzględniające cykl życia za pomocą zintegrowanej polityki produktowej, uwzględniającej cały cykl życia produktu (podejście „od kołyski do kołyski”);

30. z zadowoleniem przyjmuje obszary działania Komisji, a także możliwe PPP; jest jednak zaniepokojony tym, że zmiany dotyczące dużych zbiorów danych i technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) nie zostały odpowiednio uwzględnione; zwraca się do Komisji o odpowiednie uwzględnienie tych zmian; uważa, że usługi szerokopasmowe mają kluczowe znaczenie dla rozwoju przemysłu w UE i mogłyby przyczynić się do wzrostu gospodarczego UE i wzrostu zatrudnienia i dlatego propagowanie inwestycji w infrastrukturę szerokopasmową w celu zastosowania sieci i światłowódów szerokopasmowych o dużej przepustowości w sieciach dostępowych powinno nadal być jednym z priorytetów UE; wzywa Komisję do wspierania tworzenia klastrów w ramach obszarów działania, promowania synergii i efektów rozlewania się pomiędzy nimi;

31. podkreśla kluczową rolę, jaką odgrywają technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT) w okresie przechodzenia na zrównoważoną gospodarkę w odniesieniu do takich obszarów jak dematerializacja, monitoring środowiska, wydajność transportu i logistyki, usługi elektroniczne i opieka zdrowotna; z zadowoleniem przyjmuje nową europejską strategię przemysłową na rzecz elektroniki, której celem jest podwojenie produkcji układów scalonych w UE do 20 % globalnej produkcji; nalega na dalszą promocję wykorzystywania ICT w tradycyjnych sektorach przemysłowych oraz na opracowanie nowych produktów i usług cyfrowych, które przyczyniałyby się do realizacji celów zrównoważonego rozwoju;

Środa, 15 stycznia 2014 r.

32. z zadowoleniem przyjmuje obszar działania dotyczący zaawansowanych technologii produkcyjnych; uważa, że w tym obszarze można by czerpać korzyści z PPP takich jak SPIRE; uważa, że uruchomienie wspólnoty wiedzy i innowacji do 2016 r. w obszarze produkcji o wartości dodanej ma priorytetowe znaczenie; zwraca się do Komisji o włączenie doświadczeń EPEC (Europejskie Centrum Wiedzy Specjalistycznej w zakresie PPP w EBI) w przyszłe PPP; zachęca również Komisję do tworzenia synergii w zakresie zaawansowanych technologii produkcyjnych pomiędzy państwami członkowskimi, instytucjami przemysłowymi i badawczymi; zwraca się do Komisji o rozważenie, w jakim stopniu jako model mogłaby posłużyć amerykańska Krajowa Sieć Innowacji w Produkcji (US National Network for Manufacturing Innovation);

33. z zadowoleniem przyjmuje obszar działania dotyczący inteligentnych sieci i uważa, że rozszerzenie jego zakresu i dodanie kolejnych propozycji będzie miało korzystne skutki; zaleca, aby prace obejmowały również wspomniane przez Komisję aspekty odpowiedniej infrastruktury energetycznej, przechowywania energii i zdolności rezerwowej, takie jak wysokowydajna sieć energetyczna wspomagająca urzeczywistnienie rynku wewnętrznego w zakresie energii, zdolna obsługiwać odnawialne źródła energii, jak na przykład morska energia wiatrowa, a także zaawansowana infrastruktura cyfrowa;

34. wzywa Komisję do zaproponowania polityki klastrów i sieci klastrów w formie współpracy, szczególnie w łańcuchach wartości, między powiązаныmi przedsiębiorstwami, dostawcami, usługodawcami, uczelniami wyższymi i ośrodkami badawczymi, co również przyczyniłoby się do naturalnego pojawiania się klastrów w sposób oddolny w odpowiedzi na potrzeby biznesowe lub badawcze; podkreśla znaczenie tworzenia klastrów transnarodowych, szczególnie w celu włączenia regionów słabszych pod względem strukturalnym do europejskiego przemysłowego łańcucha wartości, w oparciu o ogólnounijną konkurencję, zachęcającą do udziału niewystarczająco reprezentowane państwa/regiony oraz zapewniającą transfer wiedzy fachowej pomiędzy społecznościami naukowo-badawczymi ze wszystkich państw członkowskich; uważa, że jest to niezbędny aspekt, który należy włączyć do regionalnej polityki przemysłowej; zwraca uwagę, że Komisja powinna również zwracać odpowiednią uwagę na wsparcie istniejących klastrów; zachęca Komisję do tworzenia klastrów podnoszących wydajność zasobów na podstawie przyszłego ekologicznego planu działania dla MŚP;

35. z zadowoleniem przyjmuje strategię dotyczącą kluczowych technologii wspomagających, w której to dziedzinie UE ma dużą przewagę konkurencyjną i może wciąż ją zwiększyć, biorąc pod uwagę jej solidną bazę badawczo-naukową; uważa jednak, że potrzebne są dalsze prace dotyczące wykorzystania wyników w celu realizacji tej potencjalnej przewagi konkurencyjnej; popiera zaproponowane działania na rzecz poprawy koordynacji i synergii między strategiami politycznymi i instrumentami, w tym programem „Horyzont 2020”, EBI, funduszami strukturalnymi UE oraz innymi funduszami publicznymi i prywatnymi; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy usprawniające działania dotyczące kluczowych technologii wspomagających w określonych sektorach i zwiększoną współpracę transregionalną; wzywa Komisję, aby unikała tworzenia inicjatyw przeznaczonych wyłącznie dla określonych konsorcjów lub przedsiębiorstw; zwraca uwagę na to, że finansowanie infrastruktury naukowo-badawczej musi być przeznaczone do wykorzystania przez wiele podmiotów i odbywać się z korzyścią dla nich;

36. wzywa Komisję do rozwinięcia sieci komunikacyjnych w oparciu o projekty inteligentnych miast, dzięki współpracy między regionami, miastami i terytoriami, mającej na celu zarządzanie wspólnymi usługami oraz wydajną produkcję energii i wydajne z niej korzystanie poprzez wspieranie działań w zakresie poprawy efektywności energetycznej, promujących, na przykład, budowę zaawansowanych technologicznie budynków o niskim zużyciu energii;

37. zwraca uwagę na dominujące ukierunkowanie programów badań i innowacji Komisji na „impuls technologiczny”; uważa, że istnieje powszechna potrzeba, aby wzmocnić środki i działania polegające na rozpoznawaniu i reagowaniu na potrzeby rynku (market pull), które mogą skutecznie wprowadzić rozwiązania na rynek;

38. wzywa Komisję do połączenia narzędzi polityki podażowej z narzędziami polityki popytowej poprzez tworzenie partnerstw innowacyjnych (takich jak partnerstwa dotyczące inteligentnych miast, aktywności osób starszych lub surowców) oraz rozwijanie „rynków pionierskich”, które mają na celu propagowanie wprowadzenia na rynek nowych produktów/usług, które spełniają potrzeby społeczne;

39. wzywa Komisję do opracowania strategii, która zapewni przyciąganie do Europy talentów z zagranicy przy jednoczesnym utrzymywaniu relacji z głównymi talentami europejskimi za granicą; podkreśla znaczenie nawiązania kontaktów ze społecznościami expatriantów w celu zachęcenia ich do wykorzystania ich wiedzy i kontaktów do prowadzenia działalności w UE;

40. wyraża opinię, że promowanie zrównoważonych form turystyki związanych z konsumpcją lokalnych produktów może pobudzić ożywienie działalności rolniczej i rzemieślniczej oraz upowszechnienie mikroprzedsiębiorstw na szczeblu lokalnym, a także może być ważnym motorem ekonomicznym zdolnym ożywić gospodarkę, gwarantując jednocześnie prawidłowe gospodarowanie środowiskiem, ochronę upraw i osiedli ludzkich oraz zapobieganie erozji i osuwiskom;

Środa, 15 stycznia 2014 r.

41. uważa, że sektor nauk biologicznych to sektor o strategicznym znaczeniu dla Unii Europejskiej ze względu na swój potencjał innowacyjny, miejsce w produkcji przemysłowej w Europie, wielkość zatrudnienia bezpośredniego i pośredniego oraz potencjał eksportowania produktów poza Unię;

42. uważa, że w celu opracowania własnej polityki przemysłowej UE musi dokonać wyborów politycznych i skupić swoje wysiłki na sektorach strategicznych, które przynoszą rozwiązania problemów społecznych, przy jednoczesnym opieraniu się na europejskiej wiedzy fachowej; zachęca w związku z tym Komisję do opracowania strategicznego programu dla sektora nauk biologicznych, zgodnie z jej komunikatem zatytułowanym „Silniejszy przemysł europejski na rzecz wzrostu iżywienia gospodarczego. Aktualizacja komunikatu w sprawie polityki przemysłowej”;

Zakończenie procesu tworzenia rynku wewnętrznego i otwarcie rynków zewnętrznych na strategię RISE

43. podkreśla, że jednolity rynek europejski odgrywa główną rolę jako rodzimy rynek przemysłu europejskiego oraz że należy opracować strategię dla rynku wewnętrznego, wspierającą innowacyjność motywowaną popytem, aby wspierać wprowadzanie nowych technologii, przyczyniając się tym samym do tworzenia nowych rynków, modeli biznesowych i sektorów przemysłu; podkreśla, że jest to szczególnie zasadne w odniesieniu do rozpowszechniania wyników działalności badawczo-rozwojowej na rynku; podkreśla, że przewidywalne zasady i normy na rynku wewnętrznym – stosowane w sposób skuteczny w państwach członkowskich – zapewniają firmą stabilną perspektywę; wzywa Komisję i państwa członkowskie do szybkiego zakończenia procesu tworzenia jednolitego rynku towarów, energii, telekomunikacji, transportu, produktów ekologicznych (jak określiła Komisja w swojej inicjatywie) i kapitału venture oraz do zapewnienia swobodnego przepływu naukowców, wiedzy naukowej i technologii; zwraca uwagę, że niezakończenie procesu tworzenia rynku wewnętrznego stanowi barierę dla wzrostu i wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy oceniającej skutki kryzysu dla rynku wewnętrznego i do zajęcia się problemem różnic kosztów w UE, która może prowadzić do niekorzystnej sytuacji firm z UE w porównaniu z konkurentami spoza UE; ostrzega, że fragmentacja rynku wewnętrznego może doprowadzić do zakłócenia konkurencji między państwami członkowskimi w ramach UE; wzywa UE do zacieśnienia współpracy w dziedzinie prawa pracy i zachęt podatkowych; zachęca Komisję do propagowania korzystania z marki „Made in Europe” (wyprodukowano w Europie) w celu wzmocnienia jednolitego rynku i produktów pochodzących z Europy;

44. z zadowoleniem przyjmuje zamiary Komisji dotyczące opracowania horyzontalnego planu działania, aby zwiększyć popyt na innowacyjne towary i usługi; wzywa Komisję do nieustannego badania cyklu życia produktów, począwszy od surowców, a skończywszy na recyklingu, w celu dokonania postępów w określaniu poziomów odniesienia dotyczących efektywności produktów, uwzględniających stosunek kosztów do korzyści oraz potencjał innowacyjny;

45. podkreśla, że zamówienia publiczne powinny być motorem innowacyjności; przypomina, że zamówienia publiczne stanowią integralny element polityki przemysłowej partnerów handlowych UE; uważa, że wytyczne dotyczące pomocy państwa powinny mieć na celu wsparcie konkurencyjności przemysłu UE, również poprzez wykorzystanie najlepszych praktyk stosowanych przez partnerów handlowych UE, propagować współpracę europejską oraz być otwarte na środki polityczne przyspieszające innowacje; uważa, że normalizacja i oznakowanie ekologiczne, a także społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw, w tym w odniesieniu do towarów importowanych, mają ważną rolę do odegrania w przyjmowaniu nowych technologii; wzywa Komisję do wyznaczenia priorytetowych działań w celu wsparcia normalizacji i interoperacyjności dla nowo pojawiających się produktów, usług i technologii jako filaru dla wewnętrznej konkurencji w Europie oraz szans w handlu międzynarodowym;

46. uznaje, że nadzór nad rynkiem stanowi podstawowy filar w zakresie zapewniania bezpieczeństwa i jakości produktów na rynku wewnętrznym; z zadowoleniem przyjmuje zaproponowany przez Komisję pakiet dotyczący bezpieczeństwa produktów i nadzoru nad rynkami, podkreślając ważność roli, jaką może odgrywać oznaczenie pochodzenia, nie tylko dla konsumentów, lecz także w perspektywie bardziej przejrzystej polityki handlowej, zarówno wewnętrznej, jak i zagranicznej; wzywa Komisję do wykorzystania potęgi i efektywności internetu w swoich działaniach dotyczących nadzoru nad rynkiem poprzez umożliwienie ludziom uczestnictwa i wyrażania fachowych opinii o produktach; podkreśla w tym kontekście znaczenie sprawnego systemu ochrony konsumenta w Unii Europejskiej;

47. podkreśla, że urzeczywistnienie jednolitego rynku cyfrowego stanowi ważny element strategii przemysłowej UE; przypomina o znaczeniu, jakie dla MŚP ma cyfryzacja rynku wewnętrznego oraz rozwój handlu elektronicznego na rynku wewnętrznym; uważa, że rynek cyfrowy i rynek nowych technologii informacyjnych stanowią szansę dla rozwoju przemysłowego, która nie została jeszcze w pełni wykorzystana, a Europa może to uczynić; podkreśla nadrzędną potrzebę dostosowania polityki UE w zakresie normalizacji ICT do postępów rynkowych i politycznych, co doprowadzi do osiągnięcia celów polityki europejskiej wymagających interoperacyjności, takich jak przedsiębiorczość elektroniczna, handel elektroniczny, elektroniczny transport towarowy, inteligentne systemy transportowe (ITS) itp.;

Środa, 15 stycznia 2014 r.

48. podkreśla, że urzeczywistnienie jednolitego rynku cyfrowego powinno stanowić ważny element strategii przemysłowej UE; podkreśla, że należy stosować równorzędne ramy prawne do rynków internetowego i nieinternetowego w celu zagwarantowania uczciwej konkurencji i ochrony konsumentów;

49. z zadowoleniem przyjmuje uznanie przez Komisję definicji sektora kulturalnego i kreatywnego wysokiej klasy jako sektora gospodarki obejmującego wysokiej klasy segmenty rynku produktów i usług i opierającego się na takich cechach jak kulturalny lub kreatywny charakter produktów lub usług, prestiż produktów, własność intelektualna, jakość produkcji, projekt i innowacyjność oraz sposób wprowadzania na rynek i reklamowania produktów i usług; wzywa Komisję do uznania specyfiki zawodów wymagających wysokich kwalifikacji w sektorach przemysłu europejskiego, które to zawody opierają się na czterech kryteriach: kreatywności, doskonałości zawodowej, wiedzy fachowej i uczenia się przez cały przebieg kariery i w których pracuje znaczna liczba osób w Europie;

50. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zamierza wspierać konkurencyjność sektora produktów wysokiej klasy, który wytwarza 3 % PKB w Europie i jest bezpośrednio lub pośrednio źródłem zatrudnienia dla 1,5 mln osób, i wzywa Komisję do podjęcia działań zapobiegających ryzyku niedoboru wykwalifikowanej siły roboczej w tym sektorze, aby utrzymać charakterystyczne dla Europy metody produkcji i wiedzę fachową;

51. zauważa, że europejskie hutnictwo wykorzystuje 50 % swoich możliwości produkcyjnych oraz że produkcja stali w Europie zmniejszyła się od 2008 r. o 25 %;

52. zauważa, że europejski sektor motoryzacyjny, który w 2007 r. produkował 16 mln samochodów, w 2013 r. nie będzie w stanie wyprodukować nawet 12 mln pojazdów;

53. uważa, że biorąc pod uwagę obecny kryzys finansowy, gospodarczy i społeczny, niezbędne są inwestycje prywatne i publiczne w ramach ogólnej strategii na rzecz zrównoważonego wzrostu gospodarczego; w związku z tym wspiera ogólną reformę systemu udzielania pomocy państwa poprzez zastosowanie podejścia opartego w większym stopniu na czynnikach społecznych i gospodarczych oraz poprzez większą elastyczność reguł dotyczących konkurencji, określonych w art. 101 i 102 TFUE; przypomina o znaczeniu uwzględniania w większym stopniu jakości wydatków publicznych i efektywnego gospodarowania nimi;

54. podkreśla, że polityka przemysłowa powinna w pełni korzystać z instrumentów polityki konkurencji w celu stworzenia równych warunków działania i wspierania konkurencyjnych rynków;

55. zaleca, aby Komisja oceniła, w jakim stopniu odmowa przez grupę o światowym zasięgu odstąpienia zakładu, który zdecydowała się zamknąć, innej grupie zainteresowanej ewentualnym przejęciem lub jednostce publicznej do tymczasowego zarządzania publicznego jest zgodne z europejskim prawem w dziedzinie konkurencji;

56. zauważa zainteresowanie Komisji reformą rynku wewnętrznego produktów przemysłowych; wzywa Komisję do dopilnowania, aby odnośne standardy były zgodne z warunkami rynkowymi;

57. docenia dążenia Komisji do wprowadzenia inteligentnych regulacji – obejmujących oceny skutków, oceny konkurencyjności, testy przydatności i test MŚP, w szczególności w odniesieniu do mikroprzedsiębiorstw i MŚP – mających na celu zmniejszenie obciążeń dla przemysłu przy zachowaniu skuteczności prawodawstwa, a także dostrzega potrzebę stabilności regulacyjnej, aby zachęcać do inwestycji; uważa, że obciążenia biurokratyczne i sprzeczne strategie polityczne są często barierą dla poprawy konkurencyjności firm przemysłowych i twierdzi, że działania mające na celu zmniejszenie takich obciążeń powinny być jednym z priorytetów politycznych; oczekuje, że Komisja przedstawi propozycje w tym zakresie, z konkretnymi celami; popiera spójność regulacyjną, przekrojowe podejście regulacyjne i priorytetyzację, jak również ulepszone testy konkurencyjności, które powinny być obowiązkowe i stanowić integralną część w ramach wytycznych dotyczących oceny skutków; apeluje do państw członkowskich o wykorzystanie testów MŚP i ulepszonych testów konkurencyjności również na szczeblu krajowym; z zadowoleniem przyjmuje starania Komisji, aby ocenić skumulowane skutki prawodawstwa w przemyśle stalowym i wzywa Komisję do dalszego rozwijania metodologii, a także do zidentyfikowania innych sektorów, które mogłyby skorzystać z takiego podejścia;

58. zachęca do dalszej analizy możliwości, jakie zapewnia procedura powiadamiania ustanowiona w dyrektywie 98/34/WE, i proponuje, aby państwa członkowskie wprowadziły test konkurencyjności do ocen skutków prowadzonych w ramach krajowych procedur ustawodawczych na etapie opracowywania prawa, w szerszych ramach „testu jednolitego rynku”, o którego wprowadzenie Parlament zwrócił się w rezolucji z dnia 7 lutego 2013 r., formułując zalecenia dla Komisji w sprawie zarządzania jednolitym rynkiem;

Środa, 15 stycznia 2014 r.

59. wzywa do szybkiego wprowadzenia w życie programu Small Business Act w celu wsparcia MŚP w Europie; zwraca uwagę na znaczenie Europejskiej Sieci Przedsiębiorczości dla wspierania MŚP w unijnym handlu transgranicznym; podkreśla znaczenie wspierania małych firm i pomagania im w przejściu do grupy średnich przedsiębiorstw, a MŚP w przejściu do grupy większych firm, aby ułatwić im konkutowanie na rynku globalnym; zwraca uwagę na korzyści gospodarcze płynące z budowania powiązań między firmami w niektórych sektorach, np. w przemyśle obronnym, aby osiągnąć ekonomię skali i realizować wspólne projekty przemysłowe;

60. uważa, że lepszy, mniej kosztowny i szybszy dostęp MŚP do procedur antydumpingowych jest kluczem do skuteczniejszej ochrony MŚP przed nieuczciwymi praktykami ze strony partnerów handlowych; wzywa Unię Europejską do uwzględnienia tej kwestii w ramach reformy instrumentów ochrony handlu;

61. wzywa UE do waloryzacji swojej produkcji przemysłowej przez udzielenie konsumentom bardziej precyzyjnych informacji dotyczących pochodzenia produktów z Unii i produktów importowanych z państw trzecich oraz przez wymóg poszanowania oznaczeń geograficznych europejskich produktów spożywczych w państwach trzecich;

62. przypomina, że rozwój technologiczny to wrażliwy i delikatny sektor; uważa, że prawa własności intelektualnej stanowią niezbędny element gospodarki opartej na wiedzy oraz solidnej polityki przemysłowej, która może wspierać innowacje i badania oraz wzmocnić przemysł europejski; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje utworzenie jednolitego patentu unijnego i wzywa państwa członkowskie do jego niezwłocznego wdrożenia; uważa, że proces, który doprowadził do jego utworzenia powinien być podawany jako przykład dobrych praktyk w dziedzinie zacieśniania integracji przemysłu i rynku wewnętrznego; jest zaniepokojony, że obecne przepisy dotyczące ochrony praw własności intelektualnej często nie spełniają swojej roli, jaką jest zachęcanie do innowacji; uważa, że zwiększona przejrzystość, innowacyjne zarządzanie i stosowanie licencji mogą przynieść szybsze rozwiązania rynkowe; z zadowoleniem przyjmuje prace, które Komisja rozpoczęła w tym kontekście; zwraca się do Komisji Europejskiej i państw członkowskich o wzmocnienie również ochrony praw własności intelektualnej, w szczególności celem zwalczania fałszu i szpiegostwa przemysłowego; podkreśla, że potrzebne są nowe struktury zarządzania oraz fora dla ochrony praw własności intelektualnej na szczeblu międzynarodowym; wzywa Komisję do opracowania europejskiej strategii ochrony tajemnicy handlowej;

63. podkreśla znaczenie egzekwowania praw własności intelektualnej w środowiskach fizycznym i cyfrowym dla wzrostu i tworzenia miejsc pracy w sektorach przemysłu europejskiego; w tym względzie z zadowoleniem przyjmuje trwającą reformę unijnego systemu znaków towarowych, która może przyczynić się do zwiększenia ochrony znaków towarowych w internecie, poza internetem i na całym rynku wewnętrznym;

64. popiera przeprowadzaną reformę systemu prawa znaków towarowych, która poprawi ochronę znaków towarowych w internecie, poza nim i na całym rynku wewnętrznym oraz w handlu międzynarodowym;

65. z zadowoleniem przyjmuje dostrzeżenie problemu gąszczu patentowego i pułapek patentowych; popiera wprowadzenie zmian do systemu regulacyjnego w celu promowania sprzyjających konkurencji rozwiązań w zakresie wzajemnego licencjonowania i grupowania patentów;

66. wzywa Komisję do zaproponowania przepisów, które umożliwią europejskim przedsiębiorstwom produkowanie leków generycznych i biopodobnych w UE w okresie obowiązywania dodatkowego świadectwa ochronnego po wygaśnięciu ochrony patentowej, w celu przygotowania się do natychmiastowego wprowadzenia ich na rynek po wygaśnięciu dodatkowego świadectwa ochronnego lub w celu prowadzenia eksportu do krajów, w których nie obowiązuje ani patent, ani dodatkowe świadectwo ochronne; uważa, że takie przepisy mogłyby przyczynić się do unikania outsourcingu produkcji oraz wspierania tworzenia miejsc pracy w UE, a także do tworzenia równych warunków działania dla przedsiębiorstw europejskich i konkurencyjnych przedsiębiorstw z państw trzecich;

67. podkreśla, że stosunki zewnętrzne wykraczają poza porozumienia podpisane w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO) i że UE i państwa członkowskie – przy określaniu zewnętrznego wymiaru polityki przemysłowej – powinny uzgodnić wspólne stanowiska, aby zapewnić równe warunki na szczeblu globalnym;

68. zwraca uwagę na fakt, że we wspólnym komunikacie z dnia 7 lutego 2013 r. zatytułowanym „Strategia Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa cybernetycznego: otwarta, bezpieczna i chroniona cyberprzestrzeń”⁽¹⁾ wiceprzewodnicząca Komisji/Wysoka Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zobowiązała się do opracowania oraz do wsparcia zasobów przemysłowych i technologicznych w obszarze bezpieczeństwa cybernetycznego;;

⁽¹⁾ JOIN(2013)0001 – 7.2.2013.

Środa, 15 stycznia 2014 r.

69. podkreśla potrzebę poprawienia konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich na rynku światowym; zauważa znaczenie strategii handlowej UE; apeluje do Komisji, aby w świetle coraz większej konkurencji ze strony partnerów handlowych UE zreorganizowała swoją politykę handlową celem zadbania o to, by polityka handlowa UE oraz jej polityka w zakresie konkurencji była zgodna z celami europejskiej polityki przemysłowej oraz by nie osłabiała potencjału firm europejskich w zakresie innowacyjności i konkurencyjności; zwraca się do Komisji, a także do wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel, o opracowanie strategii włączenia paneli MŚP do misji UE; zauważa, że te panele MŚP powinny uwzględniać prace izb handlowych, a także uwzględniać doświadczenia europejskich centrów biznesu; zwraca się do Komisji i państw członkowskich, aby zacieśniły współpracę na rzecz wspierania przedsiębiorstw na rynkach zewnętrznych; wzywa je do priorytetowego potraktowania w szczególności instrumentów pomocy MŚP oraz do scentralizowania informacji dla MŚP dzięki ustanowieniu pojedynczego punktu kontaktowego w całej UE; wzywa Komisję do zadbania o to, by ulepszony test konkurencyjności stanowił część ocen skutków umów handlowych oraz ocen skutków skumulowanych;

70. zauważa, że koszty środowiskowe ponoszone przez przemysł europejski prowadzą coraz częściej do sytuacji, w której europejskie przedsiębiorstwa przemysłowe inwestują poza Unią Europejską;

71. podkreśla znaczenie norm środowiskowych i socjalnych w dwustronnych umowach handlowych oraz wielostronnych stosunkach handlowych dla ustanowienia uczciwego i godziwego handlu oraz równych warunków działania na skalę globalną; wzywa Komisję, aby przy podpisywaniu nowych umów handlowych lub zmienianiu istniejących zadbała o równe warunki dla podmiotów z UE i podmiotów spoza UE; podkreśla, że UE powinna podjąć konkretne kroki w celu rozwiązania kwestii konkretnych zakłóceń, które szkodzą europejskim interesom przemysłowym, oraz że powinna wprowadzić zasadę wzajemności w stosunkach handlowych, w szczególności w odniesieniu do dostępu do rynków zamówień publicznych, oraz poprawić zdolność reagowania, co mogłoby pomóc w otwarciu rynków;

72. przypomina Komisji, że niski poziom płac i ochrony środowiska stanowią bardzo ważne elementy konkurencji międzynarodowej i że należy pilnie dostosować te czynniki do wyższych standardów, aby umożliwić prawdziwą reindustrializację UE; wzywa zatem Komisję do negocjowania wiążących zobowiązań w dziedzinie praw pracowniczych i ochrony środowiska w ramach umów o wolnym handlu z państwami trzecimi;

73. zwraca uwagę na propozycję Komisji dotyczącą modernizacji unijnych instrumentów handlowych w dziedzinie obrony, które są kluczowymi elementami polityki przemysłowej; wyraża nadzieję, że ta modernizacja może poprawić jej efektywność; w związku z tym zwraca się do Komisji, by nie osłabiała tych instrumentów de iure ani de facto, ale wręcz przeciwnie, by je wzmocniła dla skuteczniejszej i szybszej ochrony przedsiębiorstw europejskich, niezależnie od ich wielkości, przed nielegalnymi lub nieuczciwymi praktykami handlowymi;

74. przypomina o konieczności stosowania, w każdym uzasadnionym przez okoliczności przypadku, instrumentów ochrony handlowej wobec państw, które naruszają reguły handlu międzynarodowego lub umowy o wolnym handlu zawarte z Unią; oraz domaga się ułatwienia MŚP dostępu do postępowań antydumpingowych oraz aby były one szybsze, mniej kosztowne oraz zapewniały lepszą ochronę przed nieuczciwymi praktykami;

75. podkreśla znaczenie badań i innowacji dla konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich na rynkach światowych i podkreśla potrzebę lepszego przewidywania przez przedsiębiorstwa europejskie wymogów obowiązujących na rynkach krajów trzecich, aby lepiej odpowiadać na światowy popyt;

76. uważa za niezbędne, aby w ramach ożywienia swojej polityki przemysłowej Unia dysponowała instrumentami umożliwiającymi:

- prowadzenie bardziej aktywnej polityki antydumpingowej i reagowanie między innymi na nadużycia w finansowaniu eksportu przez niektóre państwa trzecie,
- prowadzenie prawdziwej polityki kursowej chroniącej europejskie interesy handlowe,
- rozpowszechnienie koncepcji „sprawdliwej wymiany” opartej na wzajemnym poszanowaniu norm społecznych, środowiskowych, kulturowych lub związanych z poszanowaniem praw człowieka w ramach międzynarodowej wymiany handlowej;

Środa, 15 stycznia 2014 r.

77. wzywa Komisję, aby w odniesieniu do umów handlowych poprawiła znacznie swoją ocenę, w szczególności jeśli chodzi o ocenę wpływu z uwzględnieniem pojęcia konkurencyjności sektora przemysłowego, przez przeprowadzanie analiz ex post oraz skumulowanych analiz skutków dla konkurencyjności przemysłu wszystkich umów, które zostały zawarte lub są negocjowane; podkreśla znaczenie transatlantyckich partnerstw handlowo-inwestycyjnych (TTIP) dla reindustrializacji Europy, celów wzrostu i zatrudnienia, partnerstw, które mają potencjał uproszczenia i zwiększenia eksportu europejskich produktów przemysłowych, zwiększenia konkurencyjności przemysłu przez podniesienie międzynarodowych standardów produkcji oraz zredukowanie kosztów importu surowców i materiałów przetworzonych dla przedsiębiorstw produkcyjnych; uważa, że TTIP, podobnie jak pozostałe umowy handlowe, powinny zawierać rozdział poświęcony kwestiom energii, jeśli miałyby one wpłynąć na rynek wewnętrzny; wzywa Komisję, aby poprzez zniesienie ceł zapewniała lepszy dostęp do rynku usług i inwestycji, wzmocniła współpracę regulacyjną, gwarantowała poprawę zasad udzielania zamówień publicznych i ochronę własności intelektualnej oraz by aktywnie realizowała te cele w ramach polityki konkurencyjności i w związku z energią i towarami; podkreśla potrzebę skoordynowania przepisów, a także zmniejszenia obciążeń regulacyjnych i administracyjnych, zgodnie z zamierzeniami TTIP, co należałoby zrealizować przy ścisłym uwzględnieniu i ochronie wysokich norm socjalnych i środowiskowych oraz praw pracowników; podkreśla, że ewentualne zawarcie transatlantyckich partnerstw handlowych i inwestycyjnych doprowadzi do stworzenia szerokiej przestrzeni gospodarczej, co z kolei wzmocniłoby stosunki UE i posłużyłoby jako mechanizm zwielokrotniający bezpośrednio inwestycje zagraniczne w UE;

78. wzywa Komisję, by przeanalizowała przykład Stanów Zjednoczonych, gdzie związki zawodowe mogą składać skargi handlowe, biorąc pod uwagę, że zakłócenia handlu mogą negatywnie wpłynąć na przemysł i tym samym pracowników, oraz by zaproponowała takie same rozwiązanie dla UE;

79. podkreśla, że w zawieranych w przyszłości umowach handlowych, umowach inwestycyjnych i umowach o własności intelektualnej należy wzmocnić pozycję przemysłowego łańcucha wartości w Europie i w tym zakresie należy już na etapie udzielania mandatu uwzględnić odpowiednie ukierunkowanie strategiczne;

80. wzywa Komisję do opracowania europejskiej strategii eksportu dotyczącej technologii zasobo- i energooszczędnych oraz odpowiednich usług, która obejmowałaby dyplomację normalizacyjną w celu zagwarantowania propagowania norm europejskich na całym świecie;

81. przypomina, że standardy i przepisy techniczne mają podstawowe znaczenie dla zapewnienia UE przewodniej roli w innowacyjnych sektorach, w tym w sektorze technologii ekologicznych; wzywa zatem Komisję do umocnienia zdolności UE do tworzenia międzynarodowych standardów i norm technicznych w innowacyjnych sektorach; zachęca również Komisję do usprawnienia współpracy z najważniejszymi państwami trzecimi – szczególnie z państwami z grupy rynków wschodzących – w celu przyjęcia wspólnych standardów i norm technicznych;

Finansowanie i odnowa przemysłu

82. dostrzega ograniczanie udzielania kredytów przez banki i negatywny wpływ tego zjawiska, w szczególności na MŚP; wyraża ubolewanie, że takie ograniczenia stosowane są również wobec instrumentów finansowych udostępnianych przez Unię Europejską i jest zdania, że Komisja powinna zażądać sprawozdań rocznych od odpowiedzialnych za to pośredników finansowych; z zadowoleniem przyjmuje zieloną księgę Komisji w sprawie długoterminowego finansowania; podkreśla konieczność poprawy solidności i wiarygodności sektora bankowości w UE poprzez wprowadzenie pakietu Bazylea III, unii bankowej i EMS; podkreśla, że istotne jest, aby nasi międzynarodowi partnerzy również przyjęli pakiet Bazylea III; zwraca uwagę, że inwestowanie w przemysł to długotrwała inwestycja; domaga się od Komisji i państw członkowskich poprawy ram prawnych i finansowych, aby uczynić je bardziej jasnymi i przewidywalnymi, a tym samym, by sprzyjały one inwestowaniu w przemysł;

83. uważa, że należy zbadać nowe alternatywne i kreatywne kierunki finansowania, zwłaszcza w odniesieniu do finansowania ze środków prywatnych oraz inwestycji kapitałowych; zwraca uwagę, że propagowanie znajomości zagadnień finansowych również odgrywa ważną rolę w tym względzie i należy włączyć znajomość zagadnień finansowych do szkolnych programów nauczania;

84. podkreśla wagę instrumentów finansowych dla przedsiębiorstw rozpoczynających działalność i MŚP, tak by przedsiębiorcy dysponowali środkami potrzebnymi do wprowadzania na rynek innowacyjnych pomysłów;

Środa, 15 stycznia 2014 r.

85. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji na rzecz stworzenia razem z EBI wspólnych instrumentów finansowych i odnotowuje zatwierdzenie jej przez Radę Europejską w czerwcu 2013 r.; wyraża zadowolenie z powodu planów Komisji i EBI przedstawienia Radzie Europejskiej ogólnego raportu dotyczącego realizacji tej inicjatywy przed posiedzeniem w październiku 2013 r. i obejmującego cele ilościowe, instrumenty oraz harmonogram;

86. zwraca się do Rady o niezwłoczne określenie – w porozumieniu z Komisją i EBI – parametrów potrzebnych do opracowania takich instrumentów w celu uzyskania istotnego efektu dźwigni; podkreśla, że instrumenty te powinny zacząć funkcjonować przed końcem 2013 r.;

87. z zadowoleniem przyjmuje zwiększenie kapitału EBI oraz niedawno opublikowane przez bank wytyczne dotyczące pożyczek związane z nowymi normami emisji (550 gram CO₂ na kilowatogodzinę (G/kWh)); jest zdania, że EBI może przyczynić się do zmniejszenia problemów fragmentaryzacji rynków finansowych UE; apeluje do EBI o dalsze badanie rozwoju nowych modeli kredytowych dostosowanych do potrzeb przemysłu; apeluje do EBI o zrealizowanie planu zwiększenia aktywności kredytowej w UE o ponad 50 % w latach 2013–2015;

88. zauważa, że pomocniczość zakłada duże zróżnicowanie polityki fiskalnej, jak również systemów pożyczkowych i pomocowych w całej Europie;

89. wzywa Komisję do zbadania, jak można wykorzystać rynek papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, jak również formy alternatywnego finansowania przy odpowiednim nadzorze ostrożnościowym, aby ułatwić finansowanie MŚP; zwraca uwagę na rolę, jaką mogą odegrać banki rozwoju przedsiębiorczości i banki infrastruktury poprzez inwestowanie w emitowane przez banki strukturyzowane obligacje zabezpieczone i połączenie takich inwestycji z wyższymi celami w zakresie udzielania kredytów MŚP; z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący prywatno-prywatnych partnerstw kredytowych, w ramach których towarzystwo ubezpieczeniowe i bank współpracują przy udzielaniu krótko- i długoterminowych kredytów;

90. uważa, że ważne jest pobudzanie nowych innowacyjnych modeli finansowania dla MŚP, w szczególności tych o dużym potencjale wzrostu; wskazuje na kwitnący rozwój inicjatyw finansowania społecznościowego oraz e-platform dla kredytów w Europie, a także finansowych i pozafinansowych korzyści, jakie MŚP oraz przedsiębiorcom przynosi tego typu finansowanie, takich jak zapewnianie funduszy na rozruch, zatwierdzanie produktów, opinie klientów o produktach, a także stabilna i zaangażowana struktura udziałów; zwraca się do Komisji o opublikowanie komunikatu na temat finansowania społecznościowego; wzywa Komisję do opracowania solidnych ram regulacyjnych dotyczących finansowania społecznościowego do kwoty 1 mln EUR na przedsięwzięcie, co również dotyczy kwestii ochrony inwestorów; wzywa Komisję do rozważenia udostępnienia ograniczonych funduszy dla serwisów finansowania społecznościowego, jak to zrobiły niektóre państwa członkowskie;

91. wzywa Komisję do wspierania tworzenia lokalnych rynków obligacji dla MŚP w celu zapewnienia odpowiedniego finansowania długoterminowego, zwłaszcza w regionach mających ograniczony dostęp do kredytów; uważa, że lokalne rynki obligacji, takie jak giełda papierów wartościowych w Stuttgarcie, mogłyby posłużyć jako potencjalny wzór;

92. wzywa Komisję do wspierania rozwoju krajowych banków inwestycyjnych dla MŚP i do umożliwienia istniejącym bankom rozszerzenia ich działalności na inne państwa członkowskie oraz zaangażowania w finansowanie projektów poza granicami ich państw, opracowując wytyczne umożliwiające obejście rozpowszechnionego zjawiska zapaści kredytowej;

93. uważa, że opóźnienie płatności stanowi źródło braku stabilności i utraty konkurencyjności dla przedsiębiorstw, w szczególności dla MŚP; pochwała te państwa członkowskie, które dokonały pełnego wdrożenia dyrektywy w sprawie opóźnień w płatnościach, i wzywa do pełnego jej wdrożenia w całej UE; uznaje, że europejskie wsparcie i instrumenty finansowe cierpią z powodu niedostatecznego uznania przez podmioty gospodarcze, w szczególności przez MŚP; domaga się utworzenia na wszystkich terytoriach europejskich punktu kompleksowej obsługi celem scentralizowania skierowanych do MŚP informacji dotyczących europejskich możliwości finansowania; podkreśla znaczenie tworzenia sieci powiązanych pośredników w celach niekomercyjnych, aby tworzyć i wspierać MŚP, a także udzielać im pożyczek i porad, w celu rozwijania ducha przedsiębiorczości;

94. uważa, że nieuczciwa konkurencja podatkowa między państwami członkowskimi nie służy rozwojowi silnej europejskiej polityki przemysłowej;

Środa, 15 stycznia 2014 r.

95. wspiera ściślejszą koordynację opodatkowania przedsiębiorstw w UE poprzez stworzenie jednolitej podstawy opodatkowania.

96. zwraca się do Komisji, aby przeprowadziła analizę parametrów konkurencyjności pozacenowej działalności przemysłowej na terenie Unii Europejskiej (terminy dostaw, patenty, jakość produktów, serwis posprzedażowy, jakość sieci transportowej, energetycznej, cyfrowej itp.) przez regularne porównywanie ich z parametrami innych regionów świata; zwraca się do Komisji, aby prowadziła stałą analizę oceny konkurencyjności makroekonomicznej na terenie Unii Europejskiej, w szczególności pod względem sieci transportowych, energetycznych i cyfrowych, z badaniem długoterminowego finansowania infrastruktury – nowej i wymagającej odnowienia – niezbędnej do zapewnienia trwałej konkurencyjności Unii Europejskiej;

97. podkreśla znaczenie kapitału wysokiego ryzyka i sieci aniołów biznesu, szczególnie dla kobiet; wzywa do szybkiego wdrożenia „portalu internetowego dla kobiet-przedsiębiorców”; z zadowoleniem przyjmuje wsparcie UE dla tworzenia sieci aniołów biznesu oraz inkubatorów; z zadowoleniem przyjmuje zwłaszcza ustanowienie instrumentu kapitałowego w ramach programu „Horyzont 2020” i COSME w celu przyczynienia się do zwiększenia ilości i jakości dostarczanych kapitałów wysokiego ryzyka; uważa, że Europejski Fundusz Inwestycyjny ma kluczową rolę do odegrania w rozwijaniu rynków kapitału wysokiego ryzyka, w szczególności w zakresie rozpowszechniania nowych technologii; uważa, że należy znieść rozróżnienie podatkowe między kapitałem własnym a zobowiązaniami;

98. wzywa Komisję do przeprowadzenia badania dotyczącego efektów mnożnikowych przodujących zakładów (leading competence units) z punktu widzenia możliwości budowania sieci produkcyjnych, tworzenia wartości dodanej oraz zatrudnienia; uważa, że zakłady przodujące nie powinny być definiowane tylko z punktu widzenia swojej wielkości, lecz raczej ze względu na szereg innych kryteriów, takich jak nakierowanie na rynki międzynarodowe, pewien konkretny minimalny udział w rynku krajowym i światowym, intensywność prac rozwojowych i badawczych, a także współpraca z dużą siecią przedsiębiorstw; jest zdania, że badanie takie mogłoby przede wszystkim podkreślić powiązania między zakładami przemysłowymi a małymi i średnimi przedsiębiorstwami, a tym samym osłabić niektóre stereotypy w stosunku do bazy przemysłu przetwórczego;

Pozyskiwanie umiejętności i siły roboczej potrzebnych do odnowy przemysłu

99. uważa, że od początku kryzysu ok. 5,5 tys. europejskich przedsiębiorstw przemysłowych przeszło „restrukturyzację”, w wyniku której zlikwidowano ok. 2,7 mln miejsc pracy;

100. podkreśla, że strategia RISE daje szansę na stabilne zatrudnienie w dobrym miejscu pracy i na godne wynagrodzenie; podkreśla niezbędność zawierania partnerstw z zainteresowanymi stronami, zwłaszcza partnerami społecznymi, izbami i organizacjami młodzieżowymi, w kontekście włączania osób młodych w szeregi pracowników; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zintensyfikowania dialogu społecznego zarówno branżowego, jak i w ramach przedsiębiorstw; uważa, że zaangażowanie partnerów społecznych na jak najwcześniejszym etapie procedury ustawodawczej przyniosłoby znaczne korzyści; wzywa również Komisję do promowania roli partnerów społecznych na jej szczeblu, z uwzględnieniem zróżnicowania systemów krajowych; wzywa partnerów społecznych do podejmowania, kiedy jest to możliwe, dialogu na szczeblu UE;

101. zauważa, że realizacja strategii RISE będzie wymagała większego i lepszego dostępu do szkoleń, uczenia się przez całe życie, dostosowanego do przyszłych wymagań kształcenia zawodowego i akademickiego, zdecydowanego nacisku na nauki ścisłe, technologię, inżynierię i matematykę, propagowanych zwłaszcza wśród kobiet, oraz wspierania przedsiębiorczości; opowiada się za włączeniem tych kwestii do programu szkół; wspiera rozwój szkoleń zawodowych i systemów praktyk zawodowych oraz odpowiedniej siatki bezpieczeństwa socjalnego wraz z polityką drugiej szansy; uważa, że istotną rolę powinny przy tym odgrywać programy i instrumenty Unii Europejskiej takie jak „Horyzont 2020” i Europejski Instytut Innowacji i Technologii (EIT);

102. jest zdania, że wspieranie wykwalifikowanej siły roboczej stanowi dużą korzyść dla Europy i jest ważną siłą napędową rozwoju inwestycji w badania i rozwój; domaga się zwrócenia szczególnej uwagi na wsparcie edukacji w celu stworzenia czołowych akademickich ośrodków badawczych o najwyższej renomie na świecie;

103. uważa, że innowacje w miejscu pracy, rozwój kompetencji, kreatywni i autonomiczni pracownicy oraz praca zespołowa są ważnymi czynnikami, zarówno w zakresie rozwoju socjalnego, jak i wyników ekonomicznych przedsiębiorstw; podkreśla, że należy rozwijać demokratyzację w miejscu pracy, w tym aktywne uczestnictwo przedstawicieli pracowników oraz związków zawodowych; wzywa państwa członkowskie lub zainteresowane podmioty regionalne do utworzenia ram ustawicznego kształcenia się oznaczającego prawo pracowników do szkolenia i inne

Środa, 15 stycznia 2014 r.

systemy, które gwarantują, że umiejętności pracowników odpowiadają rosnącemu zapotrzebowaniu w danym sektorze oraz można je dostosować do nowego rynku lub, w razie utraty zatrudnienia przez daną osobę, będą one użyteczne w innym sektorze przemysłowym; zwraca uwagę, że pracodawcy i pracownicy ponoszą wspólną odpowiedzialność w zakresie uczenia się przez całe życie; zauważa ponadto, że dostęp do informacji i konsultacje w miejscu pracy to prawo podstawowe ustanowione w traktacie;

104. wzywa Komisję do ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i partnerami społecznymi w ramach odpowiednich sektorów w celu opracowywania średnio- i długoterminowych prognoz dotyczących umiejętności poszukiwanych na rynku pracy, w szczególności poprzez utworzenie europejskich rad umiejętności branżowych;

105. wzywa państwa członkowskie do rozwiązania problemu niedoborów e-umiejętności na wszystkich poziomach edukacji poprzez uczenie się przez całe życie, jako że projekty ICT mogą mieć, w perspektywie długoterminowej, duży wpływ na rozwój przemysłu w sektorach realizujących cele związane z efektywnością energetyczną, planami w dziedzinie ochrony środowiska, bezpieczeństwem oraz na inne możliwości w zakresie komunikacji (np. skuteczne i inteligentne systemy transportowe, systemy komunikacji między osobami, między osobą i maszyną oraz między maszynami);

106. podkreśla, że wysoki poziom inżynierii oraz technologii informacyjnej zwiększa odporność zatrudnienia; wzywa państwa członkowskie, by przy wsparciu Komisji rozważyły ustanowienie krajowych celów w zakresie zwiększenia liczby studentów studiujących nauki ścisłe, technologię, inżynierię i matematykę; uważa, że utworzenie krajowych, regionalnych i europejskich platform umożliwiających wymianę najlepszych praktyk w dziedzinie nauczania nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki między regionami, uniwersytetami i gałęziami przemysłu może być korzystne przy ustanawianiu celów w tym zakresie; jest także zdania, że europejskie platformy, w przypadku ich utworzenia, mogą odegrać istotną rolę w zapoczątkowaniu koordynacji platform krajowych i ich wzajemnej współpracy na szczeblu europejskim; podkreśla, że podstawowe umiejętności w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) należy wspierać w tym kontekście także w szkołach i w ramach programów szkoleń zawodowych;

107. wzywa Komisję i państwa członkowskie do rozważenia modelu stosowanego w Stanach Zjednoczonych, gdzie utworzono fundusze „z uczelni do pracy” (ang. College-to-Career, C2C), aby nawiązywać partnerstwa pomiędzy branżą przemysłową a uniwersytetami w celu przygotowywania młodych ludzi do pracy w powstających branżach; zauważa plany tworzenia „techników uniwersyteckich” (ang. University Technical College) we współpracy z partnerami z branży przemysłowej, o czym dyskutuje się w Zjednoczonym Królestwie;

108. podkreśla znaczenie promowania dobrowolnej mobilności wśród młodych ludzi poprzez rozpowszechnianie programu „Erasmus dla wszystkich” i usunięcie istniejących barier dla organizowania transgranicznych praktyk, staży i transgranicznego przyuczania do zawodu i zwiększenie możliwości przenoszenia emerytur oraz praw pracowniczych i praw do ochrony socjalnej w ramach UE; podkreśla, że w szczególności należy zdecydowanie poszerzyć program „Erasmus dla młodych przedsiębiorców”;

109. sugeruje mobilizację ogółu dostępnych instrumentów finansowych i normatywnych na rzecz relokalizacji gospodarki i apeluje o tworzenie ośrodków informacji mających wskazywać przedsiębiorcom korzyści płynące z utrzymania działalności w Europie lub ponownego przeniesienia jej do Europy, dlatego że krótsze łańcuchy dostaw prowadzą do nabywania lokalnych produktów i większej wydajności sektora produkcji, zwiększając jednocześnie możliwości zatrudnienia na lokalnym rynku; domaga się optymalizacji korzystania z sieci EURES w celu wykorzystywania kompetencji młodych Europejczyków poszukujących pracy; wzywa państwa członkowskie do sprawniejszego wdrażania dyrektywy usługowej i wyeliminowania zjawiska dumpingu socjalnego;

110. podkreśla, że kształcenie jest podstawowym wymogiem i musi być dostępne dla wszystkich – począwszy od szkoły podstawowej do wykształcenia wyższego;

111. podkreśla konieczność zmniejszenia odsetka osób przedwcześnie kończących naukę i podkreśla, że osoby przedwcześnie kończące naukę muszą mieć możliwość korzystania ze szkoleń, tak jak w przypadku „gwarancji przeszkolenia” w Austrii;

112. z zadowoleniem przyjmuje decyzję wprowadzenia gwarancji dla młodzieży i związane z tym plany oraz gotowość państw członkowskich do przeznaczenia na nią środków finansowych w celu walki z bezrobociem wśród osób młodych; z zadowoleniem przyjmuje fakt promowania sojuszu na rzecz przygotowania zawodowego; podkreśla, że brak włączenia przygotowania zawodowego do polityki zatrudnienia w niektórych państwach działa na jego szkodę; wzywa Komisję, aby opracowała wspólne wskaźniki inwestycji społecznych, szczególnie w odniesieniu do bezrobocia wśród osób młodych; wzywa branżę przemysłową do aktywnego wdrażania gwarancji dla młodzieży na szczeblu krajowym w poszczególnych państwach oraz oferowania w miarę możliwości wartościowego zatrudnienia lub praktyk zawodowych osobom młodym oraz do organizowania wartościowych staży z godnym wynagrodzeniem; wzywa państwa członkowskie do uatrakcyjnienia przygotowania zawodowego w środowisku przedsiębiorstw, korzystając różnych środków;

Środa, 15 stycznia 2014 r.

113. podkreśla, że rynki pracy w państwach członkowskich z solidnymi systemami kształcenia zawodowego były we względnie dobrej kondycji w czasie kryzysu; zachęca wszystkie państwa członkowskie do przeanalizowania i wdrożenia takich systemów we współpracy z partnerami społecznymi oraz innymi zainteresowanymi stronami, takimi jak izby; zauważa trudności w zwiększaniu kompatybilności europejskiego systemu transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET) i europejskiego systemu transferu i akumulacji punktów w szkolnictwie wyższym (ECTS); podkreśla także wagę, jaką należy przywiązywać do możliwości porównywania ze sobą poszczególnych krajowych systemów kształcenia zawodowego oraz do ich większej kompatybilności, co ułatwi mobilność na rynku pracy w obrębie tych kategorii zawodów;

114. zwraca uwagę, że średnie szkoły techniczne i systemy szkolenia zawodowego odgrywają zasadniczą rolę i wspiera inicjatywy Komisji na rzecz rozwoju międzynarodowych wymian pomiędzy państwami członkowskimi;

115. uważa, że należy poprawić wizerunek kształcenia i szkolenia zawodowego poprzez podkreślanie ich rzeczywistej wartości, a także poprzez powiązanie ich z możliwym przeniesieniem się na uniwersytet lub do innej placówki kształcenia wyższego; zauważa, że wymaga to także podwyższenia przez państwa członkowskie stopnia w klasyfikacji krajowych ram jakości w odniesieniu do wysokiej jakości kwalifikacji w zakresie kształcenia zawodowego i szkoleń; podkreśla znaczenie podnoszenia kompetencji edukacyjnych w celu podniesienia jakości rozwoju nowego rzemiosłnictwa, również poprzez działania na szczeblu europejskim, zmierzające do ujednoczenia polityki w zakresie zasobów ludzkich, począwszy od kształcenia podstawowego;

116. wzywa państwa członkowskie do opracowania i wdrożenia – we współpracy z partnerami społecznymi – programów doradztwa zawodowego dla młodych ludzi w dyscyplinach naukowych i technologicznych, by promować rozwój rentownej i zrównoważonej gospodarki, a także stosowania środków informowania i podnoszenia wiedzy o zagadnieniach ekologicznych i środowiskowych, zarówno w systemie kształcenia formalnego, jak i w ramach środków przedsięwziętych przez władze szczebla lokalnego i regionalnego;

117. uważa, że dalsze ułatwianie swobodnego przepływu pracowników, za pomocą takich instrumentów jak wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych i uczenie się przez całe życie, w szczególności w przypadku pracowników ze słabszych grup społecznych, daje duże możliwości, jeżeli chodzi o łagodzenie skutków niedoborów wykwalifikowanej siły roboczej i napędzanie wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu;

118. wzywa państwa członkowskie do uruchomienia instrumentów umożliwiających zaciągnięcie osobom młodym mikrokredytów, aby promować przedsiębiorczość;

119. oczekuje, że środki i działania promujące przedsiębiorczość na szczeblu europejskim lub krajowym będą dotyczyły wszystkich rodzajów przedsiębiorstw, spółdzielni, działalności rzemieślniczych, przedstawicieli wolnych zawodów i przedsiębiorstw gospodarki społecznej;

120. podkreśla, że strategią RISE powinna rządzić zasada „jednakowej płacy za jednakową pracę”, tak aby zagwarantować zarówno równość płci w miejscu pracy, jak i równe warunki dla pracowników zatrudnionych na podstawie różnego rodzaju umów;

121. zwraca uwagę, że każdego roku w Europie kobiety stanowią ponad połowę osób posiadających dyplom ukończenia studiów wyższych; określa pozytywny wpływ, jaki miałyby wniesienie do przedsiębiorstw umiejętności wykwalifikowanych kobiet, w szczególności na wzrost, produktywność i konkurencyjność europejskiego przemysłu; wzywa w związku z tym podmioty gospodarcze, edukacyjne i społeczne, a także Komisję do promowania i zwiększania roli kobiet w sektorach przemysłowych w Europie;

122. podkreśla wagę, jaką należy przywiązywać do konieczności unikania tradycyjnej nierównowagi płci w sektorze przemysłowym; jest zdania, że należy ją zniwelować, tak aby zarówno kobiety, jak i mężczyźni mogli w pełni uczestniczyć w rynku pracy, w szczególności w świetle dotyczących Unii problemów demograficznych;

123. przypomina o istotnej roli pracowników płci żeńskiej w RISE; podkreśla, że nieuwzględnienie aspektu płci w polityce przemysłowej pogłębia nierówności ze względu na płeć; jest zdania, że należy ją zniwelować, tak aby zarówno kobiety, jak i mężczyźni mogli w pełni uczestniczyć w rynku pracy, w oparciu o zasadę jednakowej płacy za jednakową pracę; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zadbania o to, aby pracownicy płci żeńskiej nie byli niedostatecznie reprezentowani na szkoleniach, w projektach i programach na temat transformacji ekologicznej, a nawet z nich wykluczani oraz zwraca uwagę na potrzebę uwzględnienia aspektu płci w polityce; wzywa państwa członkowskie do zastosowania środków umożliwiających pogodzenie życia rodzinnego z życiem zawodowym w celu zapewnienia kobietom jak najlepszych szans na nieprzerwany i stały rozwój kariery;

Środa, 15 stycznia 2014 r.

124. zauważa, że przejście na gospodarkę niskoemisyjną nie tylko spowoduje powstanie nowych miejsc pracy w nowych sektorach gospodarki, lecz może także doprowadzić do utraty miejsc pracy w obszarze mniej zrównoważonej działalności; zaleca zatem, by ustanowić narzędzia umożliwiające terminowe przewidywanie zmian oraz wzmocnić ich skuteczność w celu zagwarantowania płynnego przejścia z jednego miejsca pracy do drugiego;

125. wzywa Komisję do opracowania i propagowania zestawu narzędzi dla zrównoważonej polityki przedsiębiorstwa (łącznie ze społeczną odpowiedzialnością przedsiębiorstw, sprawozdawczością w zakresie zrównoważonego rozwoju, działaniami mającymi na celu propagowanie modeli produkcji niskoemisyjnej lub małodopadowej);

126. podkreśla znaczenie odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstwa, będącej podstawowym narzędziem jego polityki, w której dużą wagę przywiązuje się do wydajnego wykorzystywania zasobów, do aspektów społecznych związanych z relacją ze wspólnotą, z pracownikami i z ich przedstawicielami, do aspektów gospodarczych dotyczących prawidłowego zarządzania przedsiębiorstwem;

127. wzywa państwa członkowskie do tego, aby w dialogu z partnerami społecznymi oraz innymi zainteresowanymi stronami rozważyły uelastycznienie godzin pracy w okresach pogorszenia koniunktury gospodarczej;

128. proponuje, aby do porządku obrad trójstronnego szczytu społecznego ds. wzrostu i zatrudnienia przewidzianego w art. 152 TFUE włączyć kwestię włączenia, w ramach łańcucha kosztów procesu konwergencji minimalnych norm społecznych;

Polityka zasobów i energetyki na rzecz przemiany przemysłu

129. podkreśla fakt, że zasoby i energia są podstawowym elementem strategii RISE, ponieważ mają one kluczowe znaczenie dla międzynarodowej konkurencyjności; podkreśla, że dostęp do surowców ma zasadnicze znaczenie dla perspektyw rozwoju przemysłu europejskiego, i ostrzega, że brak niektórych kluczowych surowców uniemożliwiłby przyszły rozwój większości strategicznych sektorów przemysłu europejskiego; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby podjęły aktywne działania przeciwko tworzeniu dodatkowych kosztów w zakresie zasobów i w branży energetycznej; zaleca przyjęcie wobec obu tych kwestii podejścia, które można opisać trójkątem, którego wierzchołkami są przystępność – zrównoważony rozwój – dostępność, kładąc nacisk na wszystkie trzy kryteria, w celu oddzielenia rozwoju od zwiększonego zużycia zasobów; podkreśla znaczenie zapewnienia konkurencyjnego i przejrzystego rynku energii, zapobiegającego nierównościom między państwami członkowskimi i umożliwiające łatwy dostęp do bezpiecznej, zrównoważonej, przystępnej i niezawodnej energii; zwraca uwagę na potrzebę strategii ułatwiającej integrację europejskiego rynku energii i rozwój infrastruktury energetycznej;

130. z zadowoleniem przyjmuje powstanie europejskiej inicjatywy na rzecz surowców (RMI), partnerstwa innowacji w dziedzinie surowców oraz strategicznego planu ich wdrażania, oraz planu działania na rzecz efektywnego gospodarowania zasobami; podkreśla potrzebę rozwiązania problemu niedoborów w zakresie najważniejszych zasobów, takich jak woda oraz wzywa Komisję do dalszej pracy nad jej trójfilarową strategią na rzecz surowców – międzynarodowe partnerstwa i handel, dostawy surowców w UE oraz wydajność, recykling i wtórne wykorzystanie surowców; wzywa Komisję do uwzględnienia celów polityki dotyczącej odpadów w europejskim semestrze i w zaleceniach dla poszczególnych krajów i w krajowych programach reform; wzywa Komisję do dalszego rozwijania sektorowych poziomów odniesienia dotyczących efektywnego gospodarowania zasobami, w szczególności do celów udzielania zamówień publicznych; zwraca się do Komisji o włączenie w główny nurt strategii ograniczania, wtórnego wykorzystywania i recyklingu oraz do uważnego przeanalizowania wniosków dotyczących ograniczenia wywozu ważnych surowców; podkreśla znaczenie światowego systemu certyfikacji pierwszego recyklingu odpadów niebezpiecznych i zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE); zauważa, że odpowiednie wykazy budynków i systemy recyklingu funkcjonują w niektórych państwach członkowskich; zauważa, że europejski przemysł wydobywczy może pochwalić się jednym z najwyższych standardów na świecie oraz wzywa Komisję do przeprowadzenia w ciągu dwóch lat oceny wniosku dotyczącego utworzenia Europejskiego Instytutu Geologicznego; wzywa Komisję, aby inicjowała dalsze kroki na rzecz harmonizacji przepisów dotyczących wydobycia surowców w UE oraz procedur uzyskiwania zezwoleń na takie wydobycie; wzywa państwa członkowskie, przemysł, instytuty geologiczne i Komisję do współpracy w zakresie określania lokalizacji surowców;

131. podkreśla potencjał, jaki tkwi w przejściu do gospodarki w większym stopniu opartej na biotechnologii, w której surowce pochodzące na przykład z obszarów leśnych mogą odegrać ważną rolę w uzyskiwaniu energii odnawialnej oraz w zrównoważonej produkcji przemysłowej;

132. wzywa do szybkiego wdrożenia dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej i krajowych planów działań, przy wsparciu w formie odpowiednich zachęt finansowych; wzywa do utworzenia wyłączenia blokowego w odniesieniu do wszystkich programów na rzecz efektywności energetycznej, które zostały zgłoszone Komisji Europejskiej w ramach krajowych planów działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii w państwach członkowskich; uważa, że państwa członkowskie powinny określić ambitne strategie, mające na celu w szczególności odnowienie istniejących zasobów budowlanych zgodnie z ustalonymi wspólnymi standardami; podkreśla, że instrumenty finansowe mogłyby dalej promować program na rzecz zwiększenia efektywności; wzywa Komisję do działania na rzecz opłacalnych kryteriów wsparcia energii

Środa, 15 stycznia 2014 r.

odnawialnej; podkreśla, że pewne, bezpieczne i przystępne cenowo zaopatrzenie w energię jest niezbędne dla zachowania konkurencyjności przez gospodarkę europejską; podkreśla znaczenie, jakie dla możliwości dokonywania przez przedsiębiorstwa inwestycji, szczególnie w sektorze ekologicznego przemysłu, mają jasne i długoterminowe cele klimatyczne oraz wzywa Komisję do przedstawienia stabilnych ram prawnych dotyczących europejskiej polityki energetycznej i klimatycznej do 2030 r., wspierających średnio- i długoterminowe inwestycje w ograniczenie emisji dwutlenku węgla, efektywność energetyczną i energie odnawialne;

133. stwierdza, że tylko UE ma system kwot emisyjnych oraz że – nie licząc państw należących do UE – zmniejszyła się liczba krajów, które kontynuują przystępowanie do protokołu z Kioto, a sześć krajów nie stanowi nawet 15 % światowej emisji CO₂, z włączeniem Unii Europejskiej;

134. wzywa Komisję do przedstawienia strategii przemysłowej na rzecz energii odnawialnej, obejmującej zarówno badania, jak i finansowanie, w celu zapewnienia przywództwa technologicznego Unii Europejskiej w dziedzinie energii odnawialnej;

135. jest zdania, że przemysł europejski, a także indywidualni konsumenci skorzystaliby ze zmodernizowanej infrastruktury energetycznej, takiej jak inteligentne sieci energetyczne, które pozwoliłyby zmaksymalizować wykorzystanie lokalnych źródeł energii oraz w pełni włączyć źródła energii odnawialnej w dostawę energii;

136. wzywa Komisję, aby zadbała o stabilne ramy zaopatrzenia w energię w najbliższych dziesięcioleciach, tak aby zapewnić bezpieczeństwo inwestycji, a tym samym podejmowanie działań na rzecz trwałego wzrostu konkurencyjności;

137. wskazuje na aktualny rozwój cen energii na świecie pozostający w związku z niekonwencjonalnymi złożami ropy naftowej i gazu w Stanach Zjednoczonych oraz rozwojem sytuacji na Bliskim Wschodzie oraz zwraca uwagę, że wysokie ceny energii są istotnym czynnikiem wpływającym na konkurencyjność europejskiego przemysłu; podkreśla potrzebę dostarczenia analiz czynników wpływających na ceny energii; wzywa Komisję do wzięcia tego pod uwagę, podobnie jak w ocenach skutków, przy przedkładaniu przyszłych wniosków; podkreśla, że RISE wymaga spójności między polityką przemysłową, klimatyczną i energetyczną; zauważa, że spadające ceny energii w Stanach Zjednoczonych umożliwiają podejmowanie dodatkowych inwestycji przemysłowych; powołuje się na rezolucje Parlamentu w sprawie takich inwestycji; zwraca uwagę na ogromną rolę przemysłów energochłonnych produkujących niezbędne materiały bazowe; podkreśla, że te gałęzie przemysłu są wystawione na ryzyko ucieczki emisji, a zatem należy wprowadzić specjalne środki ostrożności, aby nadal były one konkurencyjne; wzywa Komisję do przedstawienia zaleceń dotyczących zapobiegania ryzyku ucieczki emisji;

138. wyraża ubolewanie w związku z faktem, że Komisja nie wspomniała o swoim przywiązaniu do zasady ostrożności w odniesieniu do sektorów wykorzystujących technologie, w przypadku których nie wykazano, że nie wiążą się z żadnym ryzykiem;

139. podkreśla, że kraje południowe płacą najwyższe ceny gazu w Europie, pozostawiając tym samym przemysł, w szczególności jego sektory energochłonne, w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej, a jednocześnie zwiększając ryzyko ucieczki emisji;

140. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o ponowne przeanalizowanie warunków długoterminowych umów energetycznych oraz dokonanie przeglądu umów o dostawę gazu, które sporządzono w oparciu o mechanizmy waloryzacji cen ropy i zwrócenie się w stronę scentralizowanego ustalania cen oraz większej konkurencji na rynku wewnętrznym; wzywa Komisję do udzielenia pomocy w poszukiwaniu możliwości renegotjowania tych umów i ułatwiania przejścia na bardziej elastyczne rozwiązania; w ten sposób realizowany jest cel lepszego dostępu do gazu dla wszystkich państw członkowskich;

Strategia dotycząca RISE w różnych regionach ze szczególnym uwzględnieniem południa Europy

141. opowiada się za wieloregionalnym podejściem do polityki przemysłowej, w ramach którego przywrócono by zrównoważony wzrost w kurczących się gospodarkach lub w gospodarkach najbardziej narażonych na ryzyko wynikające ze zmian w zakresie bazy przemysłowej; zwraca uwagę na znaczenie jak najszybszego wdrożenia środków wsparcia dla branż przemysłowych najbardziej dotkniętych kryzysem i międzynarodową konkurencją; popiera zastosowanie strategii zakładającej wysoką wartość dodaną w ramach włączania gospodarek regionalnych, w szczególności gospodarek południa, do światowego łańcucha wartości; uważa, że strategię na rzecz inteligentnej specjalizacji są w tym kontekście szczególnie istotne oraz że należy promować mocne strony przemysłu poprzez zwiększanie innowacyjności i specjalizacji; uważa, że równoległe do strategii na rzecz inteligentnej specjalizacji, w kwestii dostępu do finansowania w południowych gospodarkach konieczne jest także zastosowanie strategii inwestycyjnej;

Środa, 15 stycznia 2014 r.

142. podkreśla, że należy usprawnić proces udzielania kredytów w państwach objętych kryzysem oraz uważa za możliwe wprowadzenie finansowanego przez EBI lub krajowe banki rozwoju programu mikrokredytów, który umożliwi MŚP realizowanie zamówień;

143. zauważa, że niektóre regiony są w gorszej sytuacji ze względu na swoje peryferyjne położenie, a brak odpowiedniej i dobrze połączonej infrastruktury wpływa na ich zdolność do konkutowania na rynku wewnętrznym i poza Unią; przypomina, że choć powyższe ma szczególne znaczenie dla niektórych położonych na południu obszarów Europy, to inne, jak wschód i północ Europy, gdzie zlokalizowana jest duża część zasobów naturalnych znajdujących się w granicach Unii, muszą zostać lepiej połączone z Unią; wzywa Komisję do promowania pełnego zintegrowania infrastruktury południowych gospodarek, w szczególności w zakresie kolei, energii oraz ICT, i podkreśla konieczność ukierunkowania instrumentu „Łącząc Europę” na osiągnięcie tego celu; zwraca się do instytucji europejskich i państw członkowskich o zapewnienie odpowiedniego poziomu finansowania oraz uproszczenie biurokratycznych procedur w celu zwiększenia zakresu zastosowania PPP, finansowania projektów oraz obligacji projektowych; z ubolewaniem przyjmuje fakt, że Półwysep Iberyjski nie jest w pełni zintegrowany z europejskimi rynkami transportu kolejowego oraz że wraz z Europą Południową i Wschodnią nie jest zintegrowany z europejskim rynkiem energii;

144. zwraca uwagę, że regiony południowe mają wielki potencjał w zakresie rozwoju strategicznego sektora odnawialnych źródeł energii; wzywa do zastosowania środków mających na celu stymulację rynków w tych regionach, w tym działań na rzecz wspierania mikrogeneracji w przedsiębiorstwach, które chcą produkować własną energię elektryczną oraz sprzedawać pozostałą energię w sieci;

145. podkreśla, że zwiększone zróżnicowanie w zakresie dostaw energii oraz wykorzystanie lokalnych zasobów, w tym energii odnawialnej, może odegrać istotną rolę w odmłodzeniu południowych gospodarek; zauważa, że kraje południowe są silnie uzależnione od importu energii, w niektórych przypadkach – od jednego dostawcy;

146. podkreśla znaczenie infrastruktury ICT, w szczególności rozwiązań elastycznych i mobilnych, dla możliwości rozwoju przemysłu także w regionach peryferyjnych i słabo zaludnionych;

147. podkreśla znaczenie wymiany najlepszych praktyk i mechanizmów zastosowań w warunkach rynkowych; z zadowoleniem przyjmuje wnioski dotyczące pogłębienia współpracy, symbiozy przemysłowej i tworzenia sieci usług doradczych w zakresie efektywnego gospodarowania zasobami; uważa, że wysiłki na rzecz symbiozy przemysłowej mogą pomóc w zwiększaniu wartości i efektywności; zauważa, że stosowany w Zjednoczonym Królestwie model symbiozy przemysłowej może służyć jako wzorzec dla innych państw członkowskich;

148. podkreśla, że przekształcenie spółek kapitałowych w spółdzielnie przyniosło pozytywne skutki w niektórych regionach, zapewniając w efekcie ich długoterminowość oraz zakotwiczenie w lokalnej gospodarce, a także umożliwiając im udział w zrównoważonym rozwoju lokalnym; zauważa, że spółdzielnie stanowią istotny element rzeczywistości gospodarczej w UE, gdzie ponad 160 tys. przedsiębiorstw spółdzielczych należy do 123 mln członków, w tym ponad 50 tys. przedsiębiorstw spółdzielczych w sektorze przemysłowym i usług zapewnia miejsca pracy dla 1,4 mln osób, wnosząc średnio 5 % do PKB każdego państwa członkowskiego; uważa zatem, że należy także wziąć pod uwagę modele biznesowe spółdzielni, a ich specyfika powinna zostać uwzględniona w ramach odpowiednich strategii politycznych UE;

149. uważa, że gospodarki w krajach Europy Południowej mogą korzystać z nowych rynków eksportowych i mają szczególnie strategiczne położenie dla rynków południa Morza Śródziemnego, zaś kraje na wschodzie Europy mogą czerpać korzyści z nowych rynków eksportu w krajach Wspólnoty Niepodległych Państw; wzywa do wykorzystania klimatu przedsiębiorczości oraz umożliwienia imigrantom z krajów Europy Południowej i Wschodniej tworzenia przedsiębiorstw, które będą mogły wejść na te rynki eksportowe; wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania współpracy przedsiębiorczej pomiędzy południowym i północnym brzegiem Morza Śródziemnego; z zadowoleniem przyjmuje również inicjatywę „Misja na rzecz wzrostu” wiceprzewodniczącego Antonia Tajaniego; jest zdania, że zwiększona koncentracja na regionalnych mocnych stronach przemysłu oraz klastrach pozwoli na zwiększenie konkurencyjności na rzecz lepszego strukturalnego rozwoju Europy; wzywa, aby w znaczącym stopniu uwzględnić to w dalszym rozwoju instytucjonalnym i strukturalnym Europy;

150. jest zdania, że zwiększona koncentracja na regionalnych mocnych stronach przemysłu oraz klastrach pozwoli na zwiększenie konkurencyjności na rzecz lepszego strukturalnego rozwoju Europy; wzywa, aby w znaczącym stopniu uwzględnić to w dalszym rozwoju instytucjonalnym i strukturalnym Europy;

o

o o

151. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.